

à la bárdos

XXV. ÉVF. 2013. ÉV
www.blg.sulinet.hu KARÁCSONY
A TATABÁNYAI BÁRDOS LÁSZLÓ
GIMNÁZIUM ÉLMÉNY-
MAGAZINJA.
MEGJELENIK
ÉVENTE
ÖTSZOR

Tökmag-
eskü

A Bond-
sztori

Néptáncosok
Erdélyben

DÖK-világ-
megváltás

Mikulás-kupa 2013

Csak egy tánc volt!

Ami ma még az ajtón bejön,
Holnap a kulcslyukon kimegy.

Nagy hírek a kisvilágból

Bárdososok az Edutus vendégségében

A tudomány napján minden évben egész napos rendezvényt szervez a Neumann János Számítógép-

FOTÓ: KISS T. JÓZSEF

Antalóczy Zsanna előadása az Edutuson is kiérdemelte a vastapsot

tudományi Társaság Komárom-Esztergom megyei szervezete az Edutus Főiskolán. Így volt ez idén november 21-én is, és a Jelen és jövő szekció előadásain több bárdosos is képviselte iskolánkat.

Kovácsné Németh Sarolta tanárnő a Mozaik Kiadó szerzőjeként az elektronikus tankönyvkiadás rejtelmeibe kalauzolta el a hallgatóságot. A rendkívül szemléletes előadás végén a matematikatanár abbéli kétségét osztotta meg a hallgatósággal, hogy a 2014-ben várhatóan állami feladattá átalakított tankönyvkiadás hogyan lesz képes átvenni a piacorientált magánkiadók magas szakmai színvonalát.

Két tanulónk korábban a TUDOK országos versenyen ért el sikereket tanórán kívüli kutatómunkájukkal. Antalóczy Zsanna – aki azóta már az ELTE BTK történelem szakos hallgatója – most is nagy sikert aratott széles forrásapparátusra felépített, színes és érdekes előadásával a tatabányai nők 20. századi történetéről. Felkészítő tanára Nagy Tamás volt. Gacsályi Adrienn pedig a tatabányai társadalom nyelvhasználatáról készített felmérésének eredményeit közölte. Nyelvjárás-kutatási munkáját Dobrova Zita tanárnő csiszolta.

A rendkívül érdekes szimpóziumon nagy sikert aratott a rivális Árpád Gimnázium tanulója, Garami Péter, aki tagja volt annak a négyfős diákcsoportnak, amely – Tóth

László informatikatanár és Pordán Zoltán oktatástechnikus útmutatása mellett – egyszerű eszközökből jól működő robotokat gyártott. A dunaszerdahelyi Gasperek Krisztián műszaki középiskolás tanuló a fűtővíz vezérlésére alkalmas egyszerű, minden háztartásban használható műszert tervezett. A tatai Eötvös háromfős csoportja – akik között a mostani bárdosos 12. a egykori tanulója, Zámbo Hajnalkát is üdvözölhettük – a tataiak vízfogyasztási szokásait kutatta, és az ELTE TTK laboratóriumában a tatai csapvíz minőségét hasonlították össze a kereskedelmi forgalomban kapható ásványvizékével.

Reméljük, beszámolóink kedvesináló lesz sokak számára mind az önálló kutatáshoz, mind a Neumann-társaság jövőbeni programjai iránt.

Az egyik szemem sír, a másik nevet...

Az idei évben is megrendezték a Süveges Vilmos szülő-tanár sportnapot. E nap első programja, a szokásnak megfelelően a megnyitó volt, melyen Pleier Tamás igazgató úr mondott lelkesítő beszédet. Ez-

Auerbach Péter apuka valóságban ontotta a gólokat, de a 2-es szülőcsapat sikeréhez ez is kevésnek bizonyult

után a fehér szegfűk is a helyükre kerültek: így emlékeztek meg a résztvevők a Bárdos egykori igazgatójáról, Süveges Vilmos tanár úrról. Két helyszínen, négy sportágban mérhették össze tudásukat

a sportolni vágyó szülők és tanárok. A program szervezésében a testnevelők mellett a DÖK és Wiszt Péter (8. a) segédkezett. Az aulában sakk- és asztalitenisz-mérkőzések folytak, a tornateremben labdarúgásban és kosárlabdában mérték össze tudásukat a csapatok. Összesen harminckilenc szülő jött el, ez önmagában nem tűnik túl soknak, de az mindenképp biztató, hogy az elmúlt évekhez képest ez a szám emelkedő tendenciát mutat. Idén a tanári kar is nagy létszámban vett részt az eseményen.

A sportolók, ha megszemjázta vagy megéheztek, kedvükre válogathattak a különböző italokból, ételekből. Nagy dicséret jár a segítőkész 5. osztályos lányoknak, hiszen a büfé az ő érdemük volt. A sok kisgimnazista részvételétől a rendezvény családi jelleget is öltött. A szülők és tanárok rendkívül jól érezték magukat a barátságos találkozón, a „Jövőre találkozunk ugyanitt!” jelszóval váltak el egymástól.

NAGY TAMÁS FELVÉTELEI

A sportnap ünnepélyes eredményhirdetése a tanár-szülő bálon volt. A labdarúgást és a kosárlabdát is a tanárscsapat nyerte. Labdarúgásban a legeredményesebb játékos Auerbach Péter lett négy góllal. Asztaliteniszben a nőknél Bükkösi Klára, míg a férfiaknál Wiszt Attila lett az első. A sakkasztalnál ismét Szalai Árpád (▶▶ képünkön balra) bizonyult a legjobbnak.

– KFB–PA –

Október az emlékek hava

Októberben idén is egymást követték a hagyományos megemlékezések. Október hatodikán a 11. b osztály hagyományos rádiós összeállítással idézte meg az aradi vértanúk emlékét Varga Mária tanárnő segítségével. Gárdonyi Géza születésének 150. évfordulója alkalmából a 6. a osztály néhány tanulója Pirityi Mária tanárnő irányításával az aulában képekből, dokumentumokból kiállítást szervezett, a rádióban rövid műsort adtak.

A hónap legnagyobb ünnepi megemlékezése az október huszonharmadikához kapcsolódó műsor volt. A feladatot idén osztályunk, 10. a osztály kapta, osztályfőnökünkkel, Magi Mária tanárnővel már az elejétől kezdve formabontó előadást terveztünk, hogy újszemszögből mutathassuk be a történeteket. Első lépésként összeállt egy hétfős csapat, akik az egész műsort megszervezték. Már több mint egy hónappal a műsor előtt elkezdtük az információgyűjtést, és megterveztük az első koncepciót. Mikor az osztály többi tagját is beavattuk a tervekbe, és elkezdtük volna kiosztani a feladatokat, kiderült, hogy mikrofonhiányban szenvedünk, így az egész műsort újra kellett tervezni. Ekkor állt elő kreatív szakemberünk a végleges ötlettel, amely egy újságíró-konferenciát (▶▶ képünkön Juhász Zoltánnal) mutat be. Innentől minden nap a nulladik órákban próbáltunk, és formáltuk az előadást. A jelmezek és a szereplők is sokszor változtak, a teljes előadás csak két nappal a műsor előtt állt össze.

A műsor célja az volt, hogy érthetően és objektív szemszögből mutassuk be az október 23-i eseményeket és következményeit mind az '56-os, mind a '89-es évben. A műsorban külföldi újságírók találkozója látható, akik megbeszéltek és véleményezték a forradalmat, valamint újságcikkekkel támasztották alá érveiket.

PINTÉR BEATRIX

A FILM PEREG TOVÁBB!
Megjelenés után két héttel az
À LA BÁRDOS már színesben
letölthető az iskola honlapjáról:
www.blg.sulinet.hu

Ismét kaput nyitottunk

November 26-án a kisgimnazistáknak, 29-én pedig a nyolcadikosoknak rendezett nyílt órákat a Bárdos László Gimnázium. Ismét több százan érkeztek a megyéből, hogy megismerkedjenek jó hangulatú iskolánkkal. A „helyszíni

szemlét” követően (►► képünkön) becsöngettek a szabadon látogatható órákra. Információink szerint voltak olyan órák, amelyet több mint ötven vendég tekintett meg.

Kényeztető konyha

A bárdosos közösség – felnőttek, gyerekek egyaránt – megszokhatta már, hogy Nemes Jutka néni konyhája előáll valami meglepetéssel, ha itt a tél. Az már természetesnek számít, hogy a tanár–szülő bálon fantasztikus lakomával várja a Nebuló Kft. a vendégeket, de mindig érik a diákokat is kellemes élmények a hideg napok közeledtével.

Libalakoma

Akár ismerjük Szent Márton püspökké válásának legendáját (mely szerint elbújt a követek elől a libák közé, de olyan hangosan gágogtak, hogy ráleltek), akár nem, ha a Márton-napra gondolunk, mindig ezek a madarak jutnak eszünkbe. Régebben ez a nap jelentette a

Pleier Tamás intézményvezető stílszerűen lapunk legfrissebb számával köszöntötte Turczy Istvánt

paraszti munka végét, ilyenkor zárták le a gazdasági munkákat, a cselédek ekkor kapták meg az évi bérüket, és hozzá ráadásként egy libát, mert a nyáron felduzzadt szárnyashadát télre meg kellett táplálni. E napon kóstolták meg az újborn – eme szokás nem nagyon vészelt el –, és vágta le először tömött libákat. Úgy tartották, hogy a Márton-napon levágott liba mellcsontja megmutatja, milyen lesz az idő karácsonykor: ha barna, akkor lucskos, ha fehér, akkor szép, havas ünnepre számíthatunk.

Nálunk a Bárdosban ezen a napon a konyhás néni kedveskednek nekünk, méghozzá teával és hagyományos libazsíros kenyérral a nagyszünetben. Jutka néni beszámolója alapján állíthatom, hogy majdnem mindenki élt is ezzel a lehetőséggel. Örül neki, hogy a diáksereg minden évben nagyon várja ezt a napot, hogy ihassanak az isteni finom teából, vagy ehessenek a jó kis zsíros kenyérből. Senki nem szokta őket megkérni erre a feladatra, mégis hagyomány már, hogy mindig ők készítik a lakomát – méghozzá jó szívvel. Nem tudom, hogy kuliszsztatitoknak számít-e, de azt is megtudtam, hogy a tanári ebédlőben a zsírhoz tartozó sült húst is felszolgálják ilyenkor Jutka néniék. Idén sem kellett csalódnunk, mindenkinek emlékezetes maradt a november tizenkilencedike.

Gyrost hozott a Mikulás

Iskolánkban valószínűleg először történt, hogy a nem menzások is befizethettek, és ehettek gyrost a menzán. Pár száz forintért bárki beülhetett az ebédlőbe, beállhatott a sorba, és ehetett gyrost, még repeta is volt! Egészen pontosan (ezekkel a nem hivatalos menzásokkal együtt) 240 fő ette aznap a rendkívüli ebédet. Ennek a „programnak” az ötlet gazdája, Vécseyné Kiss Ibolya tanárnő volt. Ibi néni és osztálya (avagy a 6. a) közös megálapodás alapján a gyros mellett döntöttek, azt találták ki, hogy ez lesz Mikulás-csomagok helyett az osztály tagjai

FOTÓK: TÖRKÖLY PETRA

számára az ajándék. Ez az ötlet vált végül az egész diákközösség számára szóló lehetőséggé, bár ilyen nagy számú befizetés, valamint a finanszírozás kérdései némi bonyodalommal jártak.

Hiszen az ötlet szép és jó – na meg a végeredmény rendkívül finom, természetesen –, de még nem beszéltünk a zöldségárról. Azok ugyanis az egekben járnak a téli, hideg időjárás miatt. „Nehezebb volt beszerezni az alapanyagokat, de mivel megkértek, megcsináltuk” – mondta Jutka néni, aki soha nem szokott csalódást okozni azoknak, akik számítanak a finomságaira.

SZENDI ALINA

Turczy István rendhagyó irodalomórái

Egy ifj. Gyúsi Lászlóhoz kötődő könyvtári TÁMOP-pályázatnak és a humán munkaközösség elkötelezettségének köszönhetően ebben a tanévben is folytatódik iskolánkban a tavaly elkezdődött rendhagyó irodalomóra-sorozat, amelynek keretében Turczy István a Tatáról elszármazott pécsi költő, irodalomtörténész osztja meg gondolatait és ismereteit a középiskolás közönséggel.

Az októberi Janus Pannonius-órához a tanulók nagy érdeklődése miatt már kicsinek bizonyult iskolánk könyvtára, nem fértek el az érdeklődők a kikészített széksofrokra, a könyvespolcok sorai közé, a külső teremrészbe is sokan kényeszerültek. A korábbi előadásokhoz hasonlóan diákjaink felolvasása illesztettként az érdekes költőportrét. Természetesen a pályaképet korrajz, történelem és kultúrtörténet is kiegészítette. Az élményszerű előadásnak köszönhetően szinte megjelent előttünk Janus Pannonius, Vitéz János, Mátyás király vagy Bonfini alakja.

A november 20-án következő magyar népköltészeti stúdiumot már okulva az előző tapasztalatokból, az ebédlőben tartottuk. Turczy István előadását Fábíán Klaudia

(9. c) tanuló felolvasásai és egy erre az alkalomra összeállt kórus produkciója tették szemléletessé. A népköltészet különböző műfajainak felidézése mellett az előadás erénye volt, hogy megmutatta, azt a bonyolult viszonyrendszert, ahogyan a magas irodalom a népköltéssel összekapcsolódott.

December tizenegyedikére eredetileg búcsúelőadást tervezett Gyúsi László. Ennek megfelelően Turczy István is összefoglaló jellegű programmal, ötfős csapatoknak szóló műveltségi vetélkedővel készült. A szerveződéssel csapatok általában egy-egy osztályból verbuválódtak, de a lelkes diákokból néhány vegyes csapat is összeállt (►► képünkön). A legfiatalabbak, akárcsak a Nyugat-vetélkedőn, a nyolcadikosok voltak, és rendhagyó módon egy tanár csapat is ringbe szállt. Így összesen tizenegy csapat játszott. A vetélkedő egy harminchárom kérdésből álló feladatlap megoldása volt. A kérdések elhangzása után a csapatok rövid megbeszélést tartottak, majd a teljes kérdéssor elhangzása után Turczy István ismertette a jó válaszokat. A kérdések mindenféle műveltségterületet érintettek. Volt kérdés a sport világról, a komolyzenéről, az irodalomról, a képzőművészetekről, a történelemtől és a földrajzról ugyanúgy, mint a mértékegységekről vagy a vakírásról. A verseny remek hangulatban telt, és a legügyesebbek rengeteg jutalomkönyvvel térhettek haza.

De az igazi meglepetés az, hogy egy adminisztrációs véletlennek köszönhetően kiderült, hogy még nem kell búcsút vennünk a rendhagyó irodalomórától: januárban újra találkozhatunk, és sajtótörténeti előadást hallhatunk majd Turczy Istvántól. – SZERK. –

A Nemes Julianna (jobbra) vezette Nebuló Kft. a tanár–szülő bálon is nagyszerű falatokat tállalt fel NAGY TAMÁS FELVÉTELE

Szolnoki Minna

A konyha kezdeményezésére és a diákönkormányzat szervezésével forró teát ihattunk 2013 leghidegebb téli napján

FOTÓ: NAGY TAMÁS

járni, tartsunk egy kis önvizsgálatot! Mindenki ismeri azt a közhelyes, klisés érzést, amikor június utolsó heteiben elbúcsúzunk egymástól, és szegyetelen búcsúkönyvekkel ölelgetjük meg a többieket – mindenkit, olyanokat is, akikkel egész évben nem beszéltünk, vagy éppen haragudtunk rájuk, mert nem segítettek a fizika-házifeladatban – mert akármenyire rosszul esik, mindenhol van valaki, akiért nem vagyunk oda úgy... úgy teljes szívvel. De ilyenkor azt hisszük. És megígérjük, hogy nyáron találkozunk majd, és bulizunk, moziba megyünk meg minden, aztán mégsem, mert minden elmúlik, az érzéseink, az ígéreteink, és legvégül mi magunk is. És eljön a szeptember. És vala-

hogyan nagyon rosszul esik újra hajnali fél hatkor kikelni az ágyból, elhagyni a fél pár tornacipőket, meg szitkozódva ordibálni az orrunk előtt elpöfökelő busz hátuljával.

NA MÁR most... amennyiben az iskolát úgy fogjuk fel, mint egy kötelező jelleggel fennálló és kopottas boltozatú intézményt, nem sok különbség lenne a fent említett épület és egy megyei börtön között. A mi dolgunk, hogy meglássuk a másik oldalt, még ha véletlenül is. Mert mondjuk, képzeljük el, hogy épp javítódolgozatot írsz matekból, és ezért javítványos módon fél ötig bent kellett maradnod – és akkor végigsétálsz a folyosón. És ismered a csempéket, a padlóra eső fényekből megmondod, melyik ablak alatt állsz, és rájössz, hogy automatikusan el kell fordulnod a tükörtől, amikor belépsz az első emeleti mosdóba (mert a tükör szörnyen torzít, és a maradék önbecsülésünk a lefolyón távozik), és mindez valahogyan rádöbrent, mennyire rosszul fogod fel ezt az egész világ-mindenséget. Lehet, hogy véletlen... de hát az a bizonyos Kolumbusz bácsi is meglepődött, amikor hirtelen szembejött vele egy kontinens. És abban a momentumban megvan az esélye, hogy megvilágosodsz, és rájössz, hogy a gimnázium nem csak a tanulásról szól, és hogy a háromezredes matekdolgozat után nem fogod tudni megkülönböztetni őket egymástól.

Ellenben, kérdezhetné ilyenkor valaki, emlékszel a tavalyi tökmagbulira, amikor megismerkedtél ikszipszilonnal, és végigtáncoltad az estét? Nem, nem fogsz, mert nem voltál ott, mert inkább otthon ültél, és gépeztél. És a negyedik vagy ötödik év végén lehet, hogy lesz egy érettségid, csak éppen emlékeid nem lesznek.

Ifjúság, bolondság, mint mondják, van, aki nek természetes, hogy nem hiszünk azoknak, akik ezt már pedig olyan jól tudják. Példának okáért Rácz László és Kiss Attila tanár uraknak, a DÖK mostani, illetve hajdani tanárainak. „Diákori emlékeimet felidézve elsősorban nem a tanórákon elsajátított ismeretek jutnak eszembe, hanem a fergeteges hangulatú iskolai programok, melyek többségén jelen voltunk – felelte a volt DÖK-ös kérdésemre. – Jó lenne,

Tanár- és világmegváltás a DÖK-ben

Azaz az iskola mégsem dolgozatok végtelen sorozata!

Semmi sem tart örökké. De az baj, ha nem tudjuk, mitől búcsúzunk. Ha nem vesszük észre, hol búj meg a mögöttünk hagyott percben, órában, napban, hétben, hónapban, tanévben,

korszakban az öröm, a mélység, ne adj Isten, a boldogság! És ha nem igyekszünk azon, hogy az előttünk lévő időben megteremtjük ugyanezt. Hogy megtudjuk, mit jelent a Bárdosba

„A MŰLEGYZÉS NEM ÉLETFORMA, ANNÁL SOKKAL TÖBB.”

Azt sokan tudjuk Kiss Attila tanár úrról, hogy egyik kedvenc időtöltése a horgászat. Azt azonban kevesebben, hogy milyen eredményekkel büszkélkedhet. Ezért arra kértem, ossza meg velünk a gimnázium berkein belül már jó ideje hallható rekord fogásának történetét.

Előjáróban szeretném leszögezni, hogy a halat, amiről az alábbiakban szó esik, gyakorlatilag nem én fogtam. A történet egy meghívással kezdődött, amelynek szívesen tettünk eleget. Október 13-án, a délelőtti órákban értünk ki a tarjáni tóhoz. Fél tízkor kezdtük meg a horgászatot, és feleségem botján mintegy fél óra elteltével jelentkezett az első hal. A bevágás pillanatában azonnal érezte, hogy komolyabb ellenfél küzd a zsinór másik végén. Alkalmi horgászról lévén szó megkért, hogy én fárasszam ki a halat. A nemes küzdelmet követően, tizenhárom percnyi fásztás után tudtam a halat szákba terelni. A csuka hossza 98,5 centiméter, tömege megközelítőleg tíz kilogramm volt.

Tanár úr, fogott már hasonlóan tekintélyes méretű halat, esetleg halakat?

– A képzeletbeli dobogó mindhárom helyét egy-egy csuka foglalja el. A második helyet egy 92,5 cm-es, míg a harmadikat egy 82 centis példány. Fontosnak tartom azonban megjegyezni, hogy elsősorban ragadozó halakra (süllőre, csukára és balinra) horgászom, és az általában kifogott halak többsége azonnal visszanyeri szabadságát.

Milyen szereléket, csalit, botot és horgászmodszert alkalmaz a legszívesebben?

– Nagyon örülök ennek a kérdésnek, ugyanis a horgászatnak egy Magyarországon napjainkban még kevésbé elterjedt válfaját művelem, mégpedig az úgynevezett műlegyező horgászatot. Sokan gondolják azt, hogy ezzel a módszerrel kizárólag pisztrángféléket lehet horogra csalni. Ez tévedés, hiszen a növényevőktől a ragadozóig, a néhány centiméteres szélhajtó kűszöktől a nemritkán kétméteres hosszú is elérő lesóharcsáig csaknem valamennyi hazánkban megtalálható hal megfogható. Ez a fajta horgászmodszert azonban rendkívüli kitarást, helyismeretet és türelmet igényel. Már a saját magam által készített műlegyek megfelelő helyre juttatása is egy különleges, bonyolult mozdulatsor eredménye. Érdekesként megemlítenék egy adatot: Izaak Walton angol író már az 1653-ban, vagyis 460 évvel ezelőtt megjelent The Compleat Angler című művében is jelentős részt szentelt a legyező horgászat megismertetésének.

Mi lett a rekordlistás csuka sorsa?

– Látszólagos ellentmondásba kerülök önmagammal, hiszen a halat nem engedtem vissza, hanem feldolgoztam és lefagyasztottam. Azért látszólagos az ellentmondás, mert

a csuka egy kilós növekedéséhez mintegy 35 kiló táplálékra van szüksége. El lehet képzelni, mennyi kis halat fogyasztott el ez a hal élete során... – SZD –

Kiss Attila tanár úr rekordzsákmánya még a horgászapokba is bekerült
A FELVÉTELT TŐLE KAPTUK

SEGÍTETTÜNK! Rászoruló gyerekek családjai számára rendeztünk gyűjtést október hónapban. A tartós élelmiszerek, ruhák, háztartási eszközök gyűjtőakcióját a 8. a osztály szervezte Katonáné Berki Ildikó ifjúságvédelmi felelős vezetésével. Akciója decemberben a szokásos cipősdoboz-akcióval folytatódott, amelyre kommunikációs baki miatt mindössze pár nap jutott.

ha a mai diákok is erre gondolnának, amikor úgy döntenek, hogy inkább otthon maradnak, holott adott esetben a második otthonukban is lehetne felejthetetlen élményekben részesül. A DÖK elnökének és képviselőinek az lenne az egyik legfontosabb feladata, hogy megpróbálják motiválni diák társaikat. Fontos lenne továbbá, hogy kizárólag azok a diákok jelentkezzenek képviselőnek, akik valóban úgy érzik, hogy

– A KVÍZBAJNOK –

Rác László tanár úrról tudjuk, hogy leginkább a történelem és a média tudományában jártas. Az idei tanévben újjáéleszté filmklubot szervezett a kisgimnazistáknak. Már azt is megtapasztalhattuk az elmúlt néhány hónapban, hogy remek DÖK-vezető tanárnak is bizonyul.

Ezek mellett a területek mellett azonban van még valami, amiben kiemelkedően teljesít. Ez nem más, mint a szellemi-ügyességi vetélkedők. Bizonyára sokunknak eszébe jut Rác tanár úrra gondolva egy-egy tévéműsor. De hogyan is jutott el ideig... Gyerekkorától fogva imád játszani. Ezt a szenvedélyét felnőve sem hagyta csillapodni, az egyetem által szervezett csapatos vetélkedőkön minden kedden aktívan részt vett, ott hétfős csapatokban játszottak. Végül a sok küzdelemnek köszönhetően 2009-ben bajnokként ünnepelhette csapatát, ezek után pedig a tanár úrra új szerep várt: kvízmesterként tevékenykedett. A mai napig tagja egy társasjátéklklubnak Tatán. Kedvenc társasjátéka a Trivial pursuit (kérdés-válasz jellegű) Star Wars-os verziója. A televíziós műsorokban való részvételre sem a győzelem, hanem maga a játék motiválta a tanár urat.

Elsőként a népszerű Maradj talpon! című vetélkedő játékosaként láthattuk képernyőn, ahol szép teljesítménnyel jelentős összeget is nyert, majd pedig az A következő című műsorban, ahol a tanár úr szintén remekelt, de sajnos az idő rövidsége miatt nyereséghez nem jutott. Ez őt nem keserítette el, hiszen számára a lényeg az volt, hogy játszhaszon.

HUBER ANNAMÁRIA

egyrészt eleget tudnak tenni a kötelezettségeiknek, másrészt szívesen vesznek részt a DÖK munkájában."

Ez természetesen felvet egy újabb kérdést: vajon elég lelkesek-e maguk az osztályok önkéntes képviselői? Mint az a Rác tanár úrral folytatott beszélgetésből kiderült (meg persze saját tapasztalataim alapján, mikor a negyvenkét tagú közösségből jó, ha nagyjából tizen ülünk ott egy megbeszélésen), hogy a tendencia nem mutat javuló értéket a tavalyi évhez képest. „A DÖK tagjaitól elvárom, hogy aktívan részt vegyenek a szervezésben, segítsék azt, valamint motiválják a közösséget – mondta az elnök, aki újabban egyre elkeseredettebb küzdelmet folytat a tagok otléte érdekében. – Nagyon elkeserítő, amikor egy már előre egyeztetett megbeszélésen csupán a diákok töredéke van ott.”

Nehogy bárki is félreértse! Rác tanár úr minden erejével azon van, hogy együttműködésre bírja iskolánk fiataljait. Napaink egyik legnépszerűbb közösségi portálján is hosszú, szívszaggató közleményekkel próbál aktivitást kicsikarni a DÖK-tagokból, és ennek lassan meglesz a hatása. Az is bizonyos, hogy a tanár úr nem házi sárkány vagy esetleg hárpia, érthetően tehát, hogy a képviselők miért kerültek az év elején olyan nagy precízitással a gyűléseket.

Az elnök ettől függetlenül megannyi oldalról kap támogatást. Mint azt a hajdani vezetőtől megtudtam, egész kis gárdát tudhat maga mögött (akik, ha nem is állig felfegyverkezettek, azért jelentős hatalom birtokában vannak): „Mivel minden segítséget megkaptam, csaknem zökkenőmentesen zajlott a munka. A diákönkormányzatot addig segítő Kovácsné Németh Sarolta és Glodánné Kovács Andrea tanárnőknél kívül meg kell említenem Dobrova Zita tanárnő nevét is, aki a tőle megszokott kreativitással és önzetlenséggel segítette a DÖK tevékenységét.” Rác tanár úr emellett kiemelte az új diákelnök, Fábian Klaudia munkásságát (aki mellesleg a városi diákönkormányzat elnöke is, bár ezt biztosan állíthatom, hogy már mindannyian tudjuk). „Klaudia nagyon szorgalmas és határozott, bár a diplomáciáról még meg kell tanulnia egyet s mászt.”

Eddig úgy tűnik, az új elnök(ök) urai a helyzetnek, és ki sem látnak a közeljövőben lebo-

Glodánné Kovács Andrea tanárnő (középen) 2010 előtt Kovácsné Németh Saroltával közösen a diákönkormányzatot vezette, ezután ifjúságvédelmi felelős lett. Az idei évtől a tanulók kötelező önkéntes munkájának megszervezését koordinálja. Legszébb iskolai rendezvényeink állandó protokollfelelőse

FOTÓK: NAGY TAMÁS

nyolításra kerülő rendezvények közül. Kiss Attila tanár úr valószínűleg fátyolos szemmel idézte volna fel velem az előző években megrendezett emlékezetes események listáját, a mámorító nosztalgia melengető érzésével szívében, ha a kérdésfeltevésre nem elektronikus úton került volna sor. „Új elemként a bejövő osztályok tagjai számára megrendezett gólyatábor emelném ki. Különösen kellemes emlék számomra még a 2012-es év farsangi bálja, ahol is az akkori 13. c osztály számos tagja jelmezbe öltözve gondoskodott a felejthetetlen hangulatról.” Rác László tanár úr lelkesen (és reméljük, nem rettegéstől elszoruló torokkal) tekint a jövőbeli eseményekre: „Mindenképpen emelni akarjuk az iskolai rendezvények és bulik színvonalát,

Rác László tanár úr (középen) 2005-ben érettségizett a Bárdosban. Két évig rész-foglalkozású pedagógusként töltött és médiát tanított, majd az idei évtől lett főállású és a DÖK-öt segítő tanár. Az idei Bárdos-nappal (▶▶6-7), papírgyűjtéssel (▶▶10.) és a novemberi pályaválasztási kiállítással alaposan átesett a tűzkeresztségen.

és szeretnénk elérni, hogy értelme is legyen annak, amit csinálunk.”

Az év elején készült beszélgetések óta számos esemény igazolja az új DÖK lelkesedését: a Bárdos-nap, a tökmagbuli és a papírgyűjtés is munkájukat dicséri. A segítő tanár az újság hasábjain is köszöni az iskola nevében a diákönkormányzat előző vezetőjének több éves kitartó és áldozatos munkáját, és kíván neki bővebb fogást a következő évre. Reméljük, ez a kívánság mindnyájunkra nézve érvényes lesz majd. ■

A BÁRDOS-NAPI VERSENYEK ÉS PÁLYÁZATOK EREDMÉNYEI

TERMÉSZETTUDOMÁNYOS CSAPATVERSENYEK

A 9–10. évfolyamon 1. helyezett lett az „A csapat” nevű csapat: Prigya Jutas, Wiszt Péter, Villám Richárd, Juhász Zoltán (10. a); 2. helyezett Amóbák nevű csapat: Holló Bálint, Plankó Eszter, Szelőczei Dávid, Széplaki Péter (9. a); 3. helyezést ért el a Földet rá! csapat: Erdélyi Dániel, Kámán András. A 11–12–13. évfolyamon 1. helyezett lett a 11. osztály csapata: Bérces Zita, Czverkon Fanni, Major-Eisler Botond, Nagy Dávid; 2. helyezett a „42 békák” nevű csapat: Füstös Márk 12. a, Hajagos István, Laczházi Valentina, Bíró Anna Dominika 13. c; 3. helyezett a „420 BAS” csapat: Huber Annamária, Törköly Petra, Sirokmán Alex, Sánta Bence (12. a) ■ A kisgimnazisták matematikai akadályversenyén az 5–6. évfolyamon 1. helyezést ért el a Mobilok nevű 5. a osztályos csapat: Baranyák Tamás, Egri Máttyás, Fóris Karina Jázmin, Veizer Ákos; 2. helyezést a Kriszti és a majmok nevű 6. a osztályos csapat: Juhász Boglárka, Klemencz Veronika, Mohi Csilla, Müllner Krisztina; 3. helyezést a Trollok, a 6. a csapata: Barabás Botond, Fekete József, Pongrácz Bence, Radics Máté. A 7–8. évfolyamon 1. helyezett az Elit Vier, 7. a osztály csapata lett: Gabnai Zoltán, Hadobás Titanilla, Kiss Balázs, Palotai Martin Marcell; 2. helyezett Csidarok, a 7. a osztály csapata: Bátor Benedek, Balogh Márk, Neumayer Márk, Radics Márk; 3. helyezett a Szilvásgombóc, a 8. a osztály csapata: Balatoni Kinga Kata, Demeter Zalán, Lutring Erika és Major-Eisler Emese.

HUMÁN TÁRGYÚ VETÉLKEDŐK

A kisgimnazisták Hunyadi Máttyás és kora címmel versenyeztek. 1. helyen a 6. a SZJG nevű csapata végzett: Mohi Csilla, Juhász Boglárka, Kékesi Amáta, Szabó Dorina Anna; 2. helyen a 8. a osztályos Tudós nők: Radvánszki Tímea, Szelőczei Anna, Fekete Emese, Lutring Erika; 3. helyen az 5. a osztály Töri zseni nevű csapata: Czencz Daniéla, Egri Máttyás, Pataki Kata, Fóris Karina Jázmin, Ballai Áron. ■ A nagyok témája a huszadik századi nő történelmi alakja volt. A versenyen 1. helyezett a Team No 5 lett: Szabó Napsugár, Demeter Diána, Baracza Virág (10. a), 2. helyezett a Kisperecek csapata: Bognár Ivett, Bagdány Tomasz, Mikite Vanessa (12. d), 3. az Alumínium: Lutring Bernadett, Kovács Kinga, Horváth Gyöngyvér (9. a). ■ A rajz- és művészettörténeti pályázatra beküldött pályaművéért elismerésben részesült Juhász Zoltán (10. a) és Szántó Cintia (6. a). A rajzverseny eredménye: 1. helyezett Szolnoki Minna (9. c), 2. helyezett Zaka Edina (12. c) és Kiss Szabina (12. c) lett. ■ A kicsik szavalóversenyét Maklári Zoltán 8. a osztályos tanuló nyerte. Próza kategóriában Szénásy Gergely 5. a osztályos tanuló eredményes részvételéért kapott oklevelet. A nagyok szavalóversenyét Csizmadia Edina (12. c) nyerte. ■ A műelemző versenyen 1. lett May Judit (11. a), 2. Tóth Luca (11. a), 3. Csizmadia Edina (12. c). ■ A Nyugatvetéledőt a 9. a osztály csapata nyerte meg: Asztalos Tímea, Kancz Flóra és Szelőczei Dávid. Nyelvekből a TÁMOP 3.1.4-jelű pályázat keretében témahetet szerveznek a munkaközösségek 2013 márciusának második felében. A névadói megemlékezést Varga Mária tanárnő szervezte meg október 25-én, pénteken a megszokott ünnepély koreográfiájával tartottuk. Bárdos László életrajza után az osztályok képviselői elhelyezték az emlékezés fehér szegfűit.

Összeállította: KÓSIK MÓNKA

Most mutasd meg, mit tudsz!

A Bárdos-napi pályázatokról

A Bárdos-naphoz mindig is hozzátartozott a tantárgyi vetéledők sora. Idén is rendkívül színes volt a kínálat, a korábbi évekhez képest annyi volt különbség, hogy az idei pályázatok között nem szerepeltek az idegen nyelvek kiírásai, hiszen a tavaszra tervezett TÁMOP-3.1.4-es témahéten bőven lesz alkalmunk ezen a területen is bizonyítani. Az így is szinte egy teljes hetet lefedő versenysorozatáról diáktársai élménybeszámolóit felhasználva BALI ZSOLT készítette összefoglalót.

A pályázatok, versenyek izgalmas sora persze csak annak jelent pezsdítő időszakot élményközpontunkban, aki hajlandó arra, hogy vállalja a munkát, a megmérettetést. De szerintem minden Bárdos-diák találhatna magának olyan területet, ahol sikeres lehet, vagy a versenyen való részvételnek köszönhetően fejlődhet. Az első verseny az idei szériában a természettudományos munkaközösség által kiírt pályázat volt. A munkaközösség két csoportra osztva bonyolította le a programot. Az egyik csoport a kilencedikes–tizedikeseké, a másik pedig a tizenegyedik–tizenkettedik–tizenharmadik évfolyamosok csoportja volt. „A második emelet hét termében ötfajta tantárgyhoz kapcsolódó feladatokat oldottunk meg. Körülbelül tíz csapat indult, ezért néha kisebb fennakadások, torlódások voltak az egyes termeknél. A mi csapatunk matematikával kezdett, a feladat Körösi-Fehér Róbertné tanárnő „vicces” totójának megoldása volt, egyik csapattársunk pedig igyekezett villámgyorsan 3x3-as négyzetet hajtogatni egy 4x4-esből. Utána Körtvélyfáy Attila tanár úr segítségével egy kísérletet oldottunk meg velünk, amely során a nyers és lágy tojás közötti különbséget kellett minél többféleképpen megállapítani. A harmadik állomáson Varga Istváné tanárnővel a földrajzi képfelismerő feladat következett. Mikor kiléptünk az ajtón, Medve Andrásné tanárnő márt várt, hogy elkezdhesük a biológiát, ebben a részben volt activity, puzzle, illetve állatfelismerés koponya alapján, majd emberi csontokat kellett azonosítanunk Gézán, a csontvázon. Az utolsó állomáson Máté Marianna tanárnő mészköves kísérletet végeztet velünk, de ez a rész is sikeresen zárult csapatunk számára. Összességében élvezetes délutánt töltöttünk el, és sok mindent is tudtunk meg” – mesélt a versenyről Wiszt Péter, a győztes csapat egyik tagja. A reálosok a kisgimnazisták számára a Bárdos-héten egy szinten

Dr. Soporné Balogh Elvira tanárnő a biológiai vetéledőn a 12. d-s leányok csapatát faggatja

FOTÓK: NAGY TAMÁS

nagy sikerű, izgalmas feladatokból összeálló matematikai akadályversennyel készültek.

A humán tudományok területén a történelem- és magyartanárok is izgalmas programokat szerveztek. Az időben következő pályázat nem kimondott pályázat volt, hiszen a történelem tantárgyból kiírt pályázatokat inkább vetéledők nevezném. A kisgimnazisták Hunyadi Máttyás és kora címmel versenyeztek, míg a nagyok témája a huszadik századi nő volt. Ennek a vetéledők a résztvevői között szerepelt több osztálytársam is, közülük most Szabó Napsugár élménybeszámolóját olvashatjuk: „Már az október huszonegyedikén tartott döntőbe való bejutáshoz is dolgoznunk kellett: minden csapatnak egy fogalmazást kellett beadnia arról a nőről, aki a múlt század legjobb női alakjának ajánlanának. Tíz csapat vette sikeresen ezt a fordulót, és ezzel a dolgozattal bejuthattak a döntőbe. A megmérettetés napján azonban végül csak kilenc csapat jelent meg. A versenyt szervező tanárok izgalmas és kreatív feladatokkal álltak elő. Az első feladathoz a „Magyarország, szeretlek!” névre hallgató műsorból merítettek ihletet. A már ismert feladat – szóbeszéd – azonban sok nehézséget okozott a jelenlévők számára. Volt a feladatok között filmrészlet, puzzle, és minden, mi szemnek-agynak ingere. Rendkívül jó hangulatban telt a délután, és még a legfelkészültebbek is sokkal tájékozottabbak lettek a huszadik századi történelemben a verseny végére.”

A rajz és művészettörténet pályázat is kiírásra került, melynek rajz részén Szolnoki Minna kiemelkedő eredményeket ért el, ➔

À LA BÁRDOS ● A Bárdos László Gimnázium élménymagazinja. Megjelenik ötször egy tanévben. XXV. évf., 2013. karácsony hava. Lapszerkesztők: Bali Zsolt, Szelőczei Dávid, Szolnoki Minna. Munkatársak: Csizmadia Edina, Klementi Péter, Szabó Napsugár. Fotóriporter: Makszim Soma, Törköly Petra. Olvasószerkesztő: Sipos Etelka. Szerkesztő: Dobrova Zita. Felelős szerkesztő: Nagy Tamás. Felelős kiadó: Varga Istváné, a Génusz Alapítvány kuratóriumi elnöke. A lap címe: Bárdos László Gimnázium. 2800 Tatabánya, Gál István-ltp. 701. Tel.: 34/339-571, e-mail: nohab008@freemail.hu, dzit@vipmail.hu – Nyomtatva a Media-Press Kft. 250 példányban. A címlapon Nagy Tamás felvételén a Mikulás-kupa nagytáncának ötvenhárom szereplője közül Falvai Petra és Szöllösi Kitti látható.

legtehetségesebbek alkotásai pedig azóta is a galériánkban láthatók. Kár, hogy a műíró verseny nem örvendett hasonlóan nagy sikernek. A versekkel egyébként is hadilábon állunk, úgy tűnhetett első ránézésre. Idén is, mint a korábbi években, megtartottuk a szavalóversenyt is, melyben szintén külön versenyztek volna eredetileg a kisgimnazisták és a nagyok, de másképp alakult... Erről is beszámol Juhász Zoli osztálytársam: „Keserű levest ehettem otthon, valami hiányzott belőle. A szavalóversenyen is így éreztem magam. A szavalóversenyt idén is megrendezték a könyvtárban. Úgy is mondhatnánk, hogy már előzetes lista alapján megvolt a résztvevők száma, így nem kellett a helyhiánnyal küszködnünk, három-négy szék pedig elég volt a közönség számára. Én a tizes sorszámot húztam, ezzel utolsóként léphettem a közönség elé. Három zsűritag, tizennégy szék, tíz versenyző – kicsik és nagyok összesen! 14 órakor kezdtünk. 14.30-kor már hátzissákkal indultak a versenyzők hazafelé. A fél óra verseny tartalmaz volt, de túl hamar jött Nagy Tamás tanár úr bejelentése, hogy a versenynek vége. Rövid volt, és a végére keserű volt az otthoni ebéd – a versenyt diákrésről környező érdektelenséget közvetítette. Lehet, hogy több fűszerrel finomabb, izletesebb lett volna.”

Végül a Bárdos-napi pályázatok sora a megnyugtatóan sok diákot mozgató Nyugat-vetélkedővel (► képkönyön) ért véget, amelyről Fekete

Sárát kérdeztem. „Az október huszonegyedikén megrendezett magyarverseny nagy érdeklődésnek örvendett, a vártnál is többen jelentkeztek rá. A program a TÁMOP-3.1.4-es pályázati innovációk egyike is volt, és létrejöttét annak is köszönhetjük, hogy az ifjabb Gyüszti László által menedzselte, jórészt Turczy István által tartott rendhagyó irodalomórák egyikének versenyötletét valósítottuk így meg. A csapatversenyen elsősorban a felsős osztályok tanulói mérték össze tudásukat a Nyugat című folyóirat és konkurenciái témájában, de bátor nyolcadikos csoportokat is láttam a versenyzők között. A diákoknak meg kellett szerkeszteniük egy képzeletbeli mai Nyugat címlapját, amely feladatot beugróként szolgált. Maga a verseny jó hangulatban zajlott, így az ott töltött két óra hamar eltelt. A tanárok sok érdekes és kreatív feladattal készültek, melyeket a végeredmény alapján a 9. osztály háromfős csapata oldott meg a legsikeresebben. A legizgalmasabb talán az volt, amikor a zenehallgatás és diavetítés közben kellett különféle kérdéseket megválaszolni minél gyorsabban.”

Összességében ezek voltak a Bárdos-napi pályázatok, amelyek egytől egyig sikeresen zajlottak és zárultak. Remélem, ezzel a cikkel valamilyen szinten felkeltettem az érdeklődését minden diáktár-

sámnak a pályázatok iránt. Jövőre igyekezzünk még többen jelentkezni az egyes pályázatokra, hogy minél többet tudjunk a különféle tudományágokról, az élet bizonyos szegmenseiről. Gratulálok minden versenyzőnek, bármilyen helyezést is ért el, hiszen még mindig, és a szellemi kihívásokra is igaz a régi mondás: „Nem a győzelem, hanem a részvétel a fontos.” ■

Esküt tettek a tökmagok

Idén sem maradhatott el a Bárdos-nap egyik legfontosabb eseménye: a kicsi és a kicsit már nagyobb gólyák bárdosos tökmagga avatása. Közvetlenül az őszi szünet előtt végre elérkezett a jeles esemény napja.

Ha az előzményekről szeretnénk szót ejteni, április elejéig kell visszamennünk, amikor is az osztályunk (12. a) megnyerte a királyválasztást. Hagyomány, hogy a győztes osztály feladata a tökmagbuli megszervezése és lebonyolítása, de

természetesen ez csak a DÖK segítségével megy. Annak ellenére, hogy már tavasszal tudtuk, mi vár ránk, nem sokkal az esemény előtt kezdtük el a szervezést. Rövid idő alatt egész sok ötlet összegyűlt, ezek közül igyekeztünk a legjobbakat kiválasztani, amelyek megfelelték az iskolai kereteknek, és könnyen kivitelezhetőek voltak. A kiválasztás után már csak a bevásárlás maradt hátra, ezek után mi készen álltunk, vártuk, hogy péntek délután ötöt üssön az óra, és elkezdődjön, aminek el kell kezdődnie.

Öt órakor el is kezdődött a bejövő osztályok műsora. Ezeket a végzős évfolyamból kiválasztott három zsűritag értékelte, majd nagyjából egyeztetve a szinte egyhangú véleményt a többi végzős résztvevővel, megszületett a döntés: az 5. a osztály bizonyult a legjobbnak tökmagindulójával és különleges, színes fényes táncával. Az eredményhirdetés során a délelőtti vetélkedők győzteseit is jutalmaztuk.

Nem sokkal később került sor a várua várt beavatásra, melyet osztályunk fess fiatalemberei vezéltek le. Minden bejövő osztályból két-két főt választottunk ki többnyire mindegyik feladathoz. Nem kíméltük a ruhákat, volt lisztfújdogálás, víz- és joghurtöntögetés is. Azt azonban szerencsére (illetve a feladatok átgondolt megtervezésével) sikerült elkerülnünk, hogy korábbi sajnálatos tapasztalatokhoz: sértődéshez, rossz érzéshez vezessenek a feladatok.

Miután eltakarítottuk a feladatok maradványait, jöhetett az eskütétel. Körülbelül száz kis diák ismételte szavainkat, melyek szórakozta-

tóan megfogalmazva, többnyire az iskolának, az osztályfőnökünknek, a végzős osztályoknak, de leginkább a 12. a-nak adandó tiszteletéről, figyelmességéről, „imádatról” szóltak, valamint arról, hogyan illene teljesíteniük a tökmagoknak a Tudásközpontban. Amint ezek elhangzottak, dolgoztak a fogak, rágódta a tökmagok, a kis gólyák hivatalosan is bárdosos diákokká lettek avatva.

Nem maradt más hátra, mint a zene és a tánc, na meg a finom ételek a büfében. Előbbieket Makszim Somának, utóbbiakat pedig a 10. d osztálynak köszönhetjük. Számunkra nagy élmény volt kampánygyőztesként megélni a tökmagbulit, már kis ötödikes korunkban elképzeltük, milyen lesz majd, ha mi leszünk a legnagyobbak, és az iskola „királyai”. Reméljük, mindenki olyan jól érezte magát, mint a rendező 12. a osztály tagjai. HUBER ANNAMÁRIA

AZ ELSŐ VILLÁMINTERJÚ

Pataki Zsófia néhány ötödikest kérdezett az iskolaválasztásról és az első benyomásokról: **► Miért jelentkeztetek ebbe a gimnáziumba?**

DÉNES CSENGE: Anya ajánlotta, és kipróbáltam. – SZENTES EMÍLIA: Azért, hogy valóra váljon az álmom. – KÓMŰVES RÉKA: Azért, mert itt jobb eredményeket tudok elérni.

► **Miben különbözik ez suli a ti régebbi sulitoktól?**

KÓMŰVES RÉKA: Itt fegyelmezettebbek az órák és a gyerekek is. – SZENTES EMÍLIA: Itt van humora a tanároknak. – DÉNES CSENGE: Sokkal nagyobb, rendezettebb.

2013-as tökmagdívat a 9. nyb jóvoltából: Németh Vivien és Tóth Norbert

FOTÓ: SZABÓ VANESSZA

Csak egy tánc volt...

...legalábbis számunkra a 2013. évi Mikulás-kupa, hiszen a huszonhatodik alkalommal megrendezett nagy seregszemle végén az Árpád örülhetett. Derekasán készültünk a nagy napra: a csapatok edzettek, a lányok a göltáncra és nagytáncra fordították minden szabadidejüket, a szurkolók szervezett különítménye hetek óta próbált – mégis csalódottan kellett távoznunk.

Macsuka Patrik, a 8. a egykori üdvöskéje megfosztja a Bárdost az egyetlen előnyétől. Vajon hogy alakul az idei kupa sorsa, ha a tanuló a mi giminkben marad?

Ebben az esztendőben is csordultig megtelt a Földi Imre sportszarnok. A mérkőzések sorát a lányok meccse nyitotta. A mérkőzés szoros volt, de a passzok sokszor pontatlanok voltak. Az Árpád Gimnázium csapata szerelte meg a vezetést egy szép támadás után, és erre sajnos nem tudtunk válaszolni. Ezután következett a Mikulás-meglepetés, a várva várt női tanármérkőzés, amely véleményem szerint jó volt. Ezen a mérkőzésen nem született gól, de ha született volna, sem számított volna bele az eredménybe.

Ezt követően az árpadosok nagytáncra követtek a szünetben. A folytatásban pedig a kisgimnazisták meccse. A mérkőzés kiegyenlí-

Mi szerveztük idén a derbit, focistáink mégis szinte minden meccsen a játékvezetéssel voltak elfoglalva

tett volt, de mi szereztük meg a vezetést. Egy apró védelmi megingás után azonban egyenlített az ellenfél, és a mérkőzésen nem született több gól. Az 1-1 miatt inkább mi lehettünk csalódottak.

A szünetben a mi göltáncunknak örülhettünk. Jöhetett hát a mindent eldöntő utolsó mérkőzés, a nagyfiúk meccse. Mi támadtunk inkább, de az árpadosok jól állták a sarat, és egy kósza támadásból megszerezték a vezetést. Támadtunk tovább, és szereztünk is egy gólt, de már túl későn, és így az idén elveszett számunkra a Mikulás-kupa. Ezt követően a két iskola még egyszer eltáncolta a nagytáncokat, de sajnos ezt már nem sokan nézték a Bárdos-szektorban, mivel a vereséget követően majd' mindenki hazament.

Összességében nagyon szoros meccseket láttunk, amit a végeredmény is tükröz (2-3). A szervezés nagyon jó volt, ennek köszönhetően nem volt üresjárat a rendezvényen. A szurkolók is mindent megtettek a győzelemért... Majd jövőre megpróbálhatjuk újra.

KÖRÖSI-FEHÉR BENCE

Lendületben az A-Force 1. élvonalú Bekecs Blankával a 10. a-ból

A KÜLÖN NEM JELŐLT FOTÓKAT NAGY TAMÁS KÉSZÍTETTE

Ezen a meccsen a labda mindig az Árpád felé pattant...

FOTÓ: REMETE CSANÁD

– ÍZLÉSEK ÉS POFONOK –

A Mikulás-kupa belső titkai az öltözőfolyosóról nézve

A Földi Imre Sportszarnokban kétezer-tizenhárom december ötödikén délután három órakor kezdetét vette a huszonhatodik Mikulás-kupa a Bárdos- és az Árpád Gimnázium között. A tanítási órák után a focisták már az öltözőben gyülekeztek. Óriási volt a feszültség és az izgalom. Az idei évben a nyolcadikos lányok voltak a göltáncosok. A folyosón utoljára még elpróbálták a lépéseket, és felkészültek a nagy mutatványra. A játék kezdete előtt a pályán is melegítettek a diákok. Az első meccset a lányok játszották, sajnos kikaptak. A második meccs a tanárnőké volt, amely tét nélkül zajlott, inkább csak a presztízs számított.

Ezzel szemben a kisgimnazisták óriási teher hárult. A pályán a helyzetek száma egyenlő volt,

1-1 lett a végeredmény. A szabálytalanságokból most kevés jutott. Lökdösődések voltak, de komolyabb baj csak egy történt: Pluhár Máté nyakon ütötte az egyik ellenfél. Az árpadosok védekező játékot játszottak, és kontrákból támadtak, így nehéz volt a kapujukhoz jutni. A bárdososoknál Auerbach Martin, az egyik legfiatalabb játékos lőtte a gólt egy szögletből. A szünet után egy apró figyelmetlenség miatt az Árpád hamar egyenlített. A meccs hátralévő részében nem született több gól. A nagyok meccsén már komolyabb harc dúlt. Végül ők is döntetlenül játszottak, és így az ellenfél összesítve egy góllal győzött. A küzdelmek után az öltözőben a csalódott diákok a játékvezető hozzáértésén vitatkoztak. Az árpadosok még egyszer eljárták a nagytáncukat, és ünnepelték a győzelmet. A bárdososok a hibáikról vitatkoztak, és a jövő évre vonatkozó fogadalmak hangzottak el. SZALONTAI BENEDEK

▼ *A 26. Mikulás-kupa történelmi különlegessége a tanárnő meccse volt. Képünkön a bárdosos csapat. A labdát nem csak a felvétel uralta Varga Petra tanárnő*

FOTÓ: MAKSYM SOMA

À LA BÁRDOSI XXV/2013. karácsony hava

- A TÁNC NÉPSZERŐBB? -

A kísérőelemként kitalált tánc immár népszerűbbé vált a Mikulás-kupán, mint maga a foci. Ez derült ki abból a felmérésből, amelyet a Mikulás-kupa programjával kapcsolatban készítettünk. A három Bárdos-vonatkozású táncműsorban közel száz tanuló lépett fel, és ehhez több óra időtartamban számos farszto próbát vállaltak. A 8. osztály tizenhét leánya a testnevelésórán készült a fellépésre, táncuk koreográfiáját Keresztes Renáta Orsolya tanította be osztálytársainak. A nagytánc című produkciót szintén négy tanuló álmodta színpadra, és készítette fel rá a többieket. A 12. c részéről Inczédi Judit, Izrael Szabina, Kiss Szabina és Tóth Krisztina tanulóknak köszönhetjük a hagyományos Bárdos-

színekbe öltözött ötvenhárom leány lenyűgöző produkcióját. Reggelként és a tanítási időn kívül Katonáné Téglás Zsuzsa tanárnő felügyelete mellett bizonyosan többszörös időt töltöttek felkészüléssel, mint a meglehetősen gyengén muzsikáló leány futballcsapatunk. Sajnálatos, hogy a vereség rossz hangulatában a már erősen megfogyatkozott Bárdos-közönség üres széksorai előtt kellett megismételniük a nagyszerű műsort. Igen, a nevelési felkészítésből idén kimaradt, hogy a kupa a díjak átadásáig tart. Végül ne feledkezzünk meg a fennállásának hatodik évét zseniális műsorral megünneplő A-Force 1 nevű hip-hop csoportosulásról, amelyben szintén sok bárdosos adja át magának a mozgás szeretetének. ■

Lázár bombáz az Árpád kapujára, de a labda milliméterekkel elkerülte a jobb sarkot

- FELKÉSZÜLTÉK BELŐLÜNK -

Lehet magyarázkodni és a sebeket nyalogatni, de a kicsi különbség ellenére egyáltalán nem tekinthető véletlenszerűnek az Árpád győzelme. Van, aki a vereség után az „azért jó buli volt” érzésével hamar feloldódik, de vannak, akiket még egy hét-később is emészt a kudarc. Szerkesztőségünk részéről a bukás okait alaposan elemezve és több szereplő véleményét meghallgatva a következő megállapításokat fogalmaztuk meg:

■ **1.** Mióta a „hivatalos program” hárommeccsre apadt, nem nagyon lehet hibázni, egy vereség már szinte eldőlt a kupa sorsát. Különösen leányaink szerepelnek nyomasztóan rosszul, mióta mérkőzésük a rendezvény része lett. Régen a négy- és ötmeccses programba belefért egy-egy vereség, most mindennek sokkal nagyobb a tétje.

■ **2.** Leánycsapatunk különösen energátnak tűnt, ami fájdalmas meglepetés volt a tavalyi szereplésük után. Kérdésünkre megtudtuk, hogy alig néhány edzésből állt a felkészülésük. „Hivatásos” és lelkes amatőr között még nagyobb a különbség

a leány fociban, mint a fiúknál. Nos, az igazolt focistákat tekintve 3:2 volt az arány az Árpád javára. Így nem történt semmi, csak a valós erőviszonyok éreztették. A bennfentesek azt is szóvá tették, hogy akik nem rendszeresen fociznak, azoknak a néhány edzéses ráhangolódás semmire sem elég.

■ **3.** A kisfiúk meccsén a mi csapatunknál jóval szélesebb volt a merítés az alsóbb évfolyamok felé. Demeter Zalán, Bátor Zolin és Szalontai Benedek kívül kizárólag 6-7-esek próbálták felvenni a küzdelmet a zömében elvesztes nyolcadikosokkal szemben. Ennél a korosztálynál 2-3 évnyi különbséget lelkesedéssel kiegyenlíteni nem lehet.

■ **4.** Biztos nem az Árpádban minden évfolyamon bevezetett mindennapos testnevelésen múlik, de az erőnlét szempontjából egyik csapatukat sem tudtuk felülmúlni, és akkor finoman fogalmazunk. Mondanánk azt, hogy az ottani öt testnevelőnek biztosan több ideje jut a csapatok felkészítésére, mint nálunk a háromnak, de az igazság az, hogy az Árpádban a szakmai felkészítést a Mikulás-kupára évek óta profi fociedzők végzik...

■ **5.** Az Árpád nyolc mezőnyjátékosra bízta

a mindent eldöntő meccs sorsát, nálunk a tizen-nyolc fehérpólós szinte már a bőség zavaraként hatott. Ők nyolcan – amint a fotó mutatja – a technikai képesség és erőnlét szempontjából semmiképpen sem maradtak el a legjobbjainkhoz (Csonka, Lázár, Paulik) képest, a cseréknél pedig érettebbnek, elszántabbnak tünnek. Ez érthető is, hiszen 30-35 percük volt a bizonyításra, nálunk egy-egy lelkes tartaléknak (Knitzky, Hibbey) mindössze 2-3 perc jutott. Ha az eredmény a fontos, felesleges ennyi focistát benevezni, ám ha a Mikulás-kupa lehetősége a fontos, ne boldítsuk győzelmi reményekkel a szurkolókat! Az viszont, hogy a három kilencedikes focista (Auerbach, Katona, Tóth N.) beöltözve sem kapott lehetőséget, velük szemben méltánytalan!

■ **6.** Tizenhét-tizennyolc éves sportemberek, akik rendes meccsen, másfél óra alatt 10-12 kilométert is lefutnak, kinőtték a kispályát, ezt a védekező foci sikere és a nagyon kevés gól is bizonyítja. A jövőben a szervezőknek a nagyfiúk meccsén indokolt lenne 4-4 mezőnyjátékosal próbálkoznunk.

NAGY TAMÁS

„A királynét megölni nem kell félnetek...”

Konferencia a Gertrudis-merénylet nyolcszázadik évfordulóján

Nyolcszáz évvel ezelőtt lett merénylet áldozata II. András király felesége, Gertrudis. Ennek apropójából került megrendezésre november hetedikén a Trefort Ágoston Tudományos Diákkör „A királynét megölni nem kell félnetek...” című művelődéstörténeti diákkonferenciája. Az előadók törekedtek arra, hogy a már különböző tanórákról ismert történetet más szempontok alapján közelítsék meg.

A konferenciát Nagy Tamás tanár úr, a Trefort-diákkör alapítója nyitotta meg bevezető gondolataival. Ezt követte a diákelőadások sora. Először a legfiatalabbak mutatkoztak be, a diákköri kutatással éppen csak ismerkedő 9. ásos. Schermann Áron előadása így is nagy siker volt *Egy alibitörténet kontinentális sikertörténete* címmel. A prezentációból a közönség sok érdekes információt tudhatott meg a középkori szerelmi drámákkal kapcsolatban, és minden jelenlévő számára hasznos volt az összeállítás abból a szempontból, hogy nyomon követhetjük, hogyan alakítja a történetírás

sokszor visszafelé is historiánkat. A következő előadó Radnóti Ádám volt (▶▶ képünkön), aki *A kétféleképpen értelmezhető nyilatkozat európai vándormotívumáról* beszélt. A talányos latin szöveg (magyarul: „A királynét megölni nem kell félnetek jó lesz ha mindenki egyetért én nem ellenzem.”) a mai napig része kultúránknak, de már meg sem lepődtünk azon, hogy egyrészt nemcsak a miénknek, másrészt, hogy persze ezzel kapcsolatban is sok a tévedés, félreértés. A rendkívül megkapó előadás végére megkönnyebbülten menttük fel magunkban mi is János esztergomi érseket. Mindkét debütáló diák felkészítő tanára Nagy Tamás tanár úr volt.

Őket követte az idősebb, de a tudományos kutatásba csak most csatlakozó Bali Zsolt a 10. osztályból, aki ismertette a hallgatósággal *A Bánk bán színháztörténetét*. Az érdeklődők nemcsak azt tudhatták meg, hogy mikor és hol játszották a darabot, hanem bepillantást nyerhettek a színpalotya mögötti világba is. A negyedik előadást a 12. osztályba járó Gacsályi Adrienn tartotta, aki már mint tapasztalt diákelőadó mutatta be *A Bánk bán nyelvezetét*. Adrienn a bemutatójában rádöbbentette a közönséget,

BÁNYÁSZATTÖRTÉNETI VETÉLKEDŐ A KERIBEN

Az évenként megszervezett bányászattörténeti hagyományörző vetélkedő városi döntőjének ezúttal is a Kereskedelmi Szakközépiskola adott otthont Szent Borbála, a bányászok védőszentjének napján, december negyedikén. Iskolánkat két nyolcadikos és egy tizenegyedikes csapat képviselte a népes általános iskolai és középiskolai

Az ötödik helyezést elért *Supermen csapatról* (Balatoni Kinga, Major-Eisler Emese és Kuklis Nóra) készült fotó bizonyítja, hogy a versenyen a játékoság kapta a fő hangsúlyt KÉPEK ÉS SZÖVEG: NAGY TAMÁS

mezőnyben. A zsűriben ismét örömmel üdvözölhettük Gyüsi László tanár-helytörténészt, városunk díszpolgárát, valamint Gallai Rezsőt, a város- és bányászattörténet szóbeli forrásainak jelentős kutatóját. Jól felkészült három csapatunk végül a középszűrtben végzett, ugyanis – az előzetes várakozással ellentétben – a tényleges tudást igénylő feladatok helyett inkább a játékoság és a szerencse dominált a verseny kimenetelében. A 8. a-ból szerveződött „Bányászlanycok” a negyedik, a „Supermen” csapat az ötödik, a tizenegyedikes csapat a hatodik helyezést érte el.

PAPÍRGYŰJTÉS ▶ Október 18-án ismét papírgyűjtést rendeztünk. A DÖK legyen új avagy régi, bevételre szüksége van. Az egyik lehetséges forrás a diákprogramok szervezéséhez, a vetélkedők nyerteseinek díjazásához az évi papírgyűjtések bevétele. Ha évről évre kevesebb a papír – soványabb a diákönkormányzat pénztárcája –, kevesebb a lehetőség arra, hogy élményekkel teli

hogy Katona József milyen sokat tett azért, hogy színdarabja minél élményszerűbb legyen. Zsoltot és Adrienn Dobrova Zita tanárnő készítette fel. Mindezek után *A virágzó középkor művészete Magyarországon* című prezentációval folytatódott az előadásorozat, melyet Schweininger Péter – volt diákunk és gyakorlatát jelenleg iskolánkban végző egyetemi hallgató – mutatott be. Az ezt követező előadó a korábban már szintén rutint szerző diákköri tag, Juhász Zoltán 10. a osztályos tanuló volt, aki témájának a Pilis titkait választotta, felkészítő tanára pedig Geiger Péter tanár úr volt. Az előadás nagy sikerét a téma misztikus jellege is szavatolta, az ihletett magyarázatot fantasztikus csattanóval ellenpontozta a dalai láma frappáns (tagadó) válasza arra a kérdésre, hogy a Föld szívcsakrája a Pilisben lenne. Az utolsó előtti bemutató Ferjácsek Csillag 11. d osztályos tanuló volt, aki prezentálta a hallgatóságnak, hogy mit tett hozzá a Bánk bán című nemzeti Erkel-opera a nemzeti drámához. Felkészülését Kolbert Erika tanárnő segítette. Végül a legutolsó előadást a trefortos szokásoknak megfelelően Nagy Tamás tanár úr tartotta *A kirekesztés és befogadás témaköre nyugati jövevények esetén középkori írott forrásainkban* címmel. Előadásában alaposan körüljárta az idegenekkel kapcsolatos elfogadás és fenntartások témáját, érdekes volt gondolatmenetében az a vezérfonal, melyben a németellenesség okait kereste.

A diákkonferencia nagy érdeklődésnek örvendett mind a diákok, mind a tanárok részéről. A nézők megtöltötték az egész 216-os termet, sőt még pótiszékek behozatalára is szükség volt, hogy mindenki helyet tudjon foglalni. A vendégek meleg teát és apró teasüteményeket fogyaszthattak az előadások közben, köszönet érte a konferencia házigazdájaként tevékenykedő 10. a osztály tanulóinak és osztályfőnöküknek, Magi Máriának. Remélhetőleg hasonló sikereknek fognak örvegni a diákkör jövőbeni rendezvényei is. SZABÓ NAPSUGÁR

legyen a szabadidő. Jó lenne, ha mindenki megértené annak jelentőségét a környezetvédelmen túl, hogy miért fontos, hogy pont az iskolai papírgyűjtésen kössön ki az otthoni felesleg. A diákok legtöbbször mindenesetre idén is szorgosan hozta kötegeket, vannak olyan osztályok, amelyek kimondottan presztiziskérdést csinálnak abból, hogy ők legyenek a legjobbak. Ennek meg is lett az eredménye. A legtöbb papírt az 5. a osztály hozta, 1376 kg-ot, őket a 9. b osztály követte 1199 kg-mal, majd a 6. a osztály került a dobogóra 1091 kg-mal. Összesen 7693 kg gyűlt össze. Köszönjük a diákoknak, tanároknak, szülőknek, hogy segítettek.

HUBER ANNAMÁRIA

Táncos lábakkal a Jóisten közelében

A Bányász Táncgyüttessel Erdélyországban

Romániában a vasúton kívül ismeretlen fogalom a tömegközlekedés. Az úti célt saját gépjármű híján csak gyalog érhetjük el

A SZERZŐ FELVÉTELEI

A Népház táncsoportja évtizedek óta a hagyományörzés egyik fellegrájának számít városunkban. Örömteli, hogy időről időre fellelhetünk tagjai között bárdosos diákokat is. A táncgyüttess már a fél világot bejárta – NÉMEDI VARGA DONÁT útinaplója az őszi erdélyi szakmai programról tudósít.

Tatabánya, szeptember 16.

Este tíz órakor indultunk a tatabányai Járszai Mari Színház – Népházról busszal. Első megállóink Budapest volt, ahol az együttesünk táncoktatója is csatlakozott hozzánk. A határig minden a legnagyobb rendben volt, csak egyszer-kétszer álltunk meg. A határnál az úti okmányok ellenőrzésekor kisebb bonyodalom adódott, az egyik vezetőnk otthon hagyta az útlevelét és a személyigazolványát is. Kényeszerpihenőt tartottunk úgy két óra hosszára, mire a személyigazolványát utánunk hozták. Ez időre egy kicsit fellendítettük a közelben lévő utasellátó forgalmát, aminek a végszámláját kárpótlásul a vezetőnk fizette. Utután már jó hangulatban folytattuk az utunkat egyenesen a szállásunkig, Hidegségig, amely Csíkszeredától negyven kilométerre esik. A huszonkét órás utat jól bírtuk, de azért mindenki örült, amikor megkaptuk a szobánkat.

Hidegség, szeptember 18.

A reggel nyolcas ébresztő után közösen elfogyasztottuk a svédasztalos reggelit, majd egyből indultunk az első úti célunkhoz, az ezeréves határhoz. Gyalog indultunk el, aztán egy idő után a busz felvett minket. Az itt található emlékműre felkötöttünk egy nemzeti színű szalagot, és imádkoztunk egyet közösen. Ezután következett a szomszéd kis falucska, Gyimes meglátogatása. Egy helybéli öreg táncostól kaptunk egy kis ismertetőt a helyről. Az izletes ebédünket ott helyben főzték a szabad ég alatt az asszonyok. A délután azzal telt el, hogy helyi öregek meséltek nekünk a gyimesi táncról, dalokról. A vacsoránkat már a szállásunkon fogyasztottuk el, a Csángó panzióban.

A Gyilkos-tónál, szeptember 19.

Az erre a napra tervezett célpontunk a Gyilkos-tó volt. (Nagyon érdekes a tó legendája,

mindenkit biztatok arra, hogy olvassa el.) Mivel viszonylag messzebb volt található a szállásunktól, ezért út közben megálltunk egy vendéglőben ebédelni, amely a Basa fogadó nevet viselte. A Gyilkos-tónál alig volt egy-két ember, hiszen nem az üdülőszezonban jöttünk. A rossz időjárás miatt mi sem maradtunk túl sokáig. Megcsodáltuk a tavat, amelyből meredeztek ki a fenyőfák, és megkóstoltuk a kihagyhatatlan helyi specialitást, a kürtöskalácsot. Hazafelé eléggé kanyargós szerpentinre jöttünk, majd a szállásunkon a már ismert táncokból csináltunk magunknak egy kis táncházat.

Gyimes, szeptember 20.

A mai napon ismét Gyimesbe látogattunk, mely egy nagy túrával indult a hegyekbe. Az idősebbek és a nők lovas szekérrel mentek. A táj gyönyörű volt. Menet közben elkapott minket egy kis eső, de nem volt vészes, túléltek. Fent a hegyen elmesélték, hogy milyen az ottani állattartás. A hegyekbe hajtják ki tavasszal az állatokat. Ott élnek velük egy kis nyári kuckóban egészen az ős végéig. Egész érdekes ez az élet-

A gyimesi táncok egzotikus világa

Táncgyüttess tagjaként más is elvarázsolja az utazót, mint a gyimesi táj. Az egyébként is legendás erdélyi legényes táncok hagyománya mellett sokféle kincset őriz ez a vidék. A táncdialektusok szabályszerűségeinek megfelelően a peremterületek sok mindenben a régibb rétegeket őrzik, mint a centrumok, a székelly-csángó hagyományegyüttes rendkívül erőteljes táncnyelvet hozott itt létre. Élő tánc a féloláhos, a verbunk, színes képet mutatnak a kettősök, hagyománya van a sebes és lassú magyarosnak is. A lakodalmas táncok és csárdások mellett azonban nagy változatosságot mutatnak, táncházakban rendkívüli népszerűségnek örvendenek a héjszák és kerekesekek. Utóbbiakat összekapaszkodva járják, a héjszák balkáni hatást mutató füzértáncok, karéjban, vállfogással táncolják őket, a kerekesekeket pedig kört alkotva, kézfogással – ma már a férfiak mellé a nők is beállnak ezekbe a koreográfiákba. A tánczene szolgáltatói hegedűsök, ütőgardonosok, furulyások.

www.blg.sulinet.hu

forma, úgy tűnik, ők jól érzik magukat internet és Facebook nélkül is. Mikor a hegyről lejöttünk, kaptunk ebédet, melyet gyimesi táncoktatás és daltanulás követett. Hamar eltelt ez a délután. Este is ott maradtunk, és a nekünk szervezett táncházban táncoltunk, rendkívül jól szórakoztunk. A táncházban helyi zenészek zenéltek, és helyi táncosokkal együtt táncoltunk. Próbáltuk ellesni a táncfigurákat, az erre a helyre jellemző lépéseket, hiszen a gyimesi tánc nagyon élvezetes. Majdnem éjfél volt, mire visszaértünk a szállásunkra. A szállásunkon még néhányan folytatták a táncot, de a többség inkább aludni tért az eseménydús nap után.

Hidegség, szeptember 21.

A hazautazás napján korán reggel megreggeliztünk és elindultunk. Magunk mögött hagytuk ezt a csodálatos tájat. Útközben megálltunk

Egyik vezetőnk, Barkócziné Öller Gabriella is a Bárdosban tanult

egy kis forrásnál, és ott eltöltöttünk egy jó fél órát. Legközelebb hosszabb időre már csak Nagyváradon álltunk meg egy McDonald'sban vacsorázni, persze pont úgy nézett ki, mint nálunk. A határon nem nagyon ellenőriztek minket, gyorsan átcsusszantunk, nem úgy, mint befelé menet. Budapesten elbúcsúztunk a táncoktatóinktól. Tatabányára a hajnali órákban érkezünk meg. Végül egy tökéletes hetet maga mögött hagyva ment mindenki haza kialudni az út fáradalmait.

A brutalitástól a rajongás tárgyáig Közérthető fizika

Valószínűleg iskolánkba is sok olyan diák jár, akinek a fizika olyan, mintha ismeretlen nyelven íródott volna a tananyag. Pedig egyáltalán nem nehéz megérteni, ha az átlagdiákok számára is fogyasztható, közérthető nyelven van megfogalmazva. Iskolánk a közelmúltban két eseményt is szervezett, ami a fizika egyszerű, mégis nagyszerűnek mondható népszerűsítésével foglalkozott.

AZ EGYIK minden diákot érintett, hiszen a Bárdos-nap keretében mindannyian megnéztük a Brutális fizika című műsor egy epizódját. Ez a műsor szórakoztató formában mutatja be és magyarázza meg a fizika alapvető törvényeit és jelenségeit, illetve ezek mindennapos felhasználási lehetőségeit is szemlélteti. A sorozatban legtöbbször egyszerű, hétköznapi tárgyakkal épített eszközökkel hajtának végre

kísérleteket Härtlein Károly, a Budapesti Műszaki Egyetem Kísérleti Fizika Tanszékének munkatársának irányítása alatt. Sajnos az internetes szavazáson nem sikerült bekerülni az első három iskolába, ezért az élő kísérleti bemutatóról lemaradtunk.

A másik esemény az Oroszlányban, a Kölcsey Ferenc Művelődési Központban megrendezett *A tudomány csodái* című kiállítás volt. Iskolánkból huszonnyolc diák látogatta meg az interaktív kiállítást 2013. november hetedikén délelőtt Körtvélyfáy Attila tanár úr szervezésében és kíséretével.

A teremben több mint ötven különböző eszköz volt a fizika minden területéről, úgy, mint mágnesesség, hőtan, fénytán, nyomás, súrlódás, rezgés, ingamozgás, és még sok minden más. Mindenhez tartozott egy általános leírás, és egy részletes magyarázat arról, hogy melyik jelenség hogyan jön létre.

Voltak különféle ügyességi játékok is, logikai feladványok, ördöglakatok, fizikai bemutató eszközök, köztük olyan, amivel becsatlakozhattunk egy egyszerű áramkörbe, és olyanok, amiket akár otthon is el lehet készíteni, de a legnépszerűbbek talán az érzéki csalódást okozó eszközök voltak. A kiállítás izgalmas és egyben érdekes volt, hiszen azok számára is élményt nyújtott, akik amúgy nem igazán szeretik a fizikát. Mindannyian élveztük, szívesen maradtunk volna tovább is.

Őrségváltás A fizika iránti elkötelezettség olyan nagyfokú volt iskolánkban, hogy 2005 óta az emelt szintű érettségit nálunk szervezték meg a megyében. Ebben Várnagy István és Németh Ildikó pedagógusok oroszánrészt vállaltak. Munkájuknak köszönhetően egyre több diákunk vállalta a megmérettetést országos versenyeken, évről évre nőtt a fizikát érettségi tárgyként választók száma is. Reméljük, hogy Gyarmathy Ildikó és Körtvélyfáy Attila sikerrel veszik át az örökséget.

Remélhetőleg a jövőben is lesz lehetőségünk arra, hogy iskolánkban vagy iskolánk szervezésében hasonló élményekben részesülhessünk, esetleg nemcsak a fizika, hanem mindenféle más tantárggyal kapcsolatban is.

KRAJCZÁR CSILLA

„Apa, az a gép húsz lóval erősebb!”

Szülők rettegte hobbi

Nagyon sok fiatal életében eljön az a pont, mikor eldönti, hogy ő márpedig motorozni fog. A szülők általában nem örülnek ennek az ötletnek. Én legalábbis egyre több és több olyan fiatallal találkozom, aki motorozni szeretne. Meglepő ugyan, de nem minden esetben csak a fiúk vágyanak a motorozásra. De vajon miért nem örülnek a szülők, ha csemetéjük a motoros életmódot szeretné választani?

Valószínűleg azért, mert sajnos az emberek nagy részének van egy olyan ismerőse, barátja esetleg rokona, aki motorbalesetet szenvedett. Sajnálatos módon így az emberek többsége csak a veszélyeit látja a motorozásnak, mivel valószínűleg nem tapasztalták az általa nyújtott élményeket. A balesetek elkerülése érdekében sokat lehet tenni. Például azt, hogy az érettségi után nem rögtön egy felső kategóriás nagymotorra ülünk, hanem egy kisebb motorral, esetleg egy robogóval kezdjük motoros pályafutásunkat, hogy először is megtanuljunk közlekedni, és megfelelően tudjunk egyensúlyozni. A legtöbb fiatal, aki motorozni szeretne, egyből a nagyköbcentis gépekről álmodik, amivel nincs is semmi probléma. Jó, ha van az ember szeme előtt egy cél, de az ahhoz vezető utat végig kell járni. Az iskolát is az első osztállyal kezdjük, nem pedig a nyolcadikkal. Ha valaki motorozásra szánja el magát, tudnia kell, hogy a legtapasztaltabbnak sem teljesen veszélytelen hobbi ez. Váratlan helyzetek mindig előfordulhatnak, és a motoros sokkal nagyobb veszélynek van kitéve, mint az autóban utazó személy, ugyanis itt nincs kaszni, ami megvédhetne, viszont a megfelelő védőfelszerelés sosem árthat.

És most lássuk a motorozás előnyeit! Ezekkel egy baj van, mégpedig, hogy elég nehéz szavakba önteni őket. Aki igazán motoros lélek, az tudja, hogy lehetetlen tökéletesen megfogalmazni magát az életérzést. Ez majdnem olyan, mint egy szerelem, csak néha talán még jobb is egy kicsivel. Persze vannak a motorozásnak olyan alapvető jó tulajdonságai, amelyek a laikusnak is az eszébe jutnak. Például, hogy motorral közlekedni általában sokkal gyorsabb, ugyanis nem akadály egy-egy forgalmi dugó vagy tömött, szűk utca. Nyáron, a nagy melegben nehezen képzelhetünk el ennél jobb és örömtelibb közlekedési módszert. Hűt a melegség, és nincsen negyven fokos égető hőség, mint egy autó kabinjában. Nem feledkezhetünk meg arról sem, hogyha motorosok vagyunk, egyben egy nagy családhoz is tartozunk. Ez egy összetartó közösség, amelynek semmiféle hovatarozás nem szabhat határokat. Valószínűleg sokan hallottak a motorostalázkodókról és néhányan felvonulást is láttak már. Ezek nagyon jól néznek ki kívülről, de a tagjaként

vonulni az utcákon sokkal felemelőbb érzés.

Ezt a cikket nem azért írtam, mert bárkit is befolyásolni szeretnék. A motorozás egy élménnyel teli, hihetetlen szabadságérzetet adó időtöltés, amely telis-tele van boldog pillanatokkal, de ugyanakkor egyáltalán nem veszélytelen dolog. Mindenkinek saját magának kell eldöntenie, hogy mi az, amit csinálni szeretne, és mi az, amit nem. Viszont egy valami biztos: ha ezt valaki egyszer kipróbálja, és magával ragadja az a bizonyos érzés, soha nem tudja majd abbahagyni.

KLEMENTI PÉTER

Egy kis csillag – valahol Európában

Csizmadia Edina beszámolója egy musicaltársulat életéről

Márciusban lesz közel egy éve, hogy a Csillag Musical Társulatba kerültem. Emailben kaptam értesítést, hogy lesz egy musical-előadás, és szívesen meghallgatnának engem is. Mikor megtudtam, hogy a Valahol Európában musicalbe keresnek szereplőket, egy percig sem gondolkodtam rajta, hisz egy nagyon régi álmom volt ez a darab.

Egy vasárnap délután mentem fel Budapestre, ahol is a válogatás a Klauzál Gábor Művelődési Központban volt. (A próbákat az itteni színházteremben tartottuk.) A válogatáson felmérték, hogy ki hogyan tud énekelni, táncolni, és persze a prózai rész sem maradhatott el. Ez a tánc esetében azt jelentette, hogy a helyszínen kellett betanulni a majd a darabban szereplő koreográfiát. A meghallgatást fel is vették videóra, hogy visszaemlékezzenek arra, hogy kiket hallgattak meg. Másnap ismét érke-

zett egy email, és közölték velem, hogy kaptam egy szerepet, „Csóró” szerepét ruházták rám. Azon a héten még el kellett utaznom ismét Budapestre, és azonnal megkaptam a forgatókönyvet és a próbarendemet. Ez azt jelentette, hogy két egész hét után már az első keddi próbára teljes szövegtudással kellett jelen lennem.

Mivel már nagyon régóta a színház volt minden esetben számomra az első, végre

úgy éreztem, hogy most megkaptam azt a lehetőséget, hogy igazán megmutassam, hogy mit tudok. Musicalben szerepeim még nem voltak, így ez a feladat még nekem is elég új volt. Mivel a próbák hetente kétszer vagy többször hat órától egészen kilenc óráig (attól függően, hogy hogyan állunk) voltak, ezért a munkát kettőszoroztuk: kedden csak a táncos, csütörtökön pedig csak az énekes és prózai dolgozókkal foglalkozunk.

A rendező Boldizsár Tünde, akinek igen nagy feladattal kellett megbirkózni, mivel a kis másodikoson át a tizenévesekig és a felnőttekig minden korosztály megtalálható volt a

társulatban. A Társulat a musical kedvéért állt össze, és így huszonhat főt tudott színpadra állítani. Minden egyes perc, melyet vagy a próbákkal vagy a színpadon töltöttem el, csoda volt, feltöltött rengeteg energiával, de az is nagy szájatást okozott nekem, mikor a két főszereplő a közös duettjét gyakorolta. Volt, hogy csak ültem a földön, és néztem őket, mikor már mindenki hazament... Persze a saját jelenteimet is nagyon kedvelem, főleg azt, mikor egyszerre kell beszélnem, énekelnem és táncolnom is. Egy-egy jelenetet, úgy érzem, hogy előadásról előadásra máshogy formálunk meg. Például a fő énekes dalmot a többiekkel még sosem csináltuk meg ugyanúgy, és minden esetben egy kicsivel talán jobb lett, fejlődtünk. Azt hiszem,

GAUDIOPOLIS

Radványi Géza Valahol Európában című 1947-es filmje örök emberi kérdéseket vet fel. A szabadság és emberség központi témáját egy a háborús helyzet kényszerében fosztogató gyermekcsapaton keresztül mutatja be, melynek tagjai menedéket keresnek – és végül találnak is – egy emberséges karmester által lakott romos várban. A filmhez részben az inspirációt és a stábhoz a gyermekszereplőket egy néhány évig működő egyedülálló kezdeményezés adta, egy gyermekkörtársaság, a Gaudiopolis, azaz az Örömváros adta, melyet Sztehlo Gábor evangélikus lelkész vezetésével hoztak létre a zugligeti Pax gyermekotthonban. ■

lok az érdeklődőknek: maga a musical ugye a második világháborúban játszódik, ahol a gyerekek éhesek és fosztogatnak. A lényeg az, hogy volt olyan próba, mikor azt mondták nekünk – kötelező jelleggel –, hogy egy hétig nem moshatunk haját, hogy nem is ehetünk a próba előtt órákkal, hogy át tudjuk élni, és hiteles legyen az, hogy milyen nagy dolog, ha a darab közben esetlegesen kapunk egy kis száraz kenyércsücsköt. Persze senki nem ellenőrizte azt, hogy betartja-e a társulat, de aki jól akarta csinálni azt, amit csinál, az tényleg megtette ezeket.

En a próbák alatt talán a táncal álltam úgy, hogy nehezebb volt, mint beszélni, ami általában túlzottan is jól ment. Bár, ha jól belegondolok, volt egy olyan rész, amely tényleg nehézséget okoz a mai napig, és az a sírás az utolsó jelentben, amit nem biztos, hogy úgy be lehet tanulni, mint a táncot. Az, hogy csak úgy a semmiből sírjunk, az azért egy különleges lelki állapotot igényel, muszáj, hogy tükröződjön a fájdalom, és úgy tartják, hogy a jó színész igazi könnyeket sír. Ugy gondolom, hogy a színésznek a legfontosabb erénye az, hogy alázattal vigye a hátán a szerepét, és úgy viszonyuljon mindenhez, ami a darabhoz, vagy a szereplőkhöz köti az embert, hogy tisztelje, és mindenre, mindenkire figyeljen. Sok mindendben, de leginkább a színházban szeretek maximalista lenni, és ami csak telik tőlem, azt megtenni.

Nem olyan sok darabunk volt látható, még nem értük el a tíz előadást, de igyekszünk, hogy minél több helyen meg tudjuk mutatni magunkat, mert nagyon jó a társulat. Nemrégiben

felmerült az az ötlet, hogy itt, Tatabányán is talán helyet kap a Csillag Musical Társulat, és hamarosan láthatóak leszünk az Agórában. Azt hiszem, hogy nemcsak belülről olyan nagyon izgalmas a darab, hanem kívülről is, a nézőtérrel is hatalmas lehet az élmény. Remélem, hogy ha megvalósul a tatabányai előadás, találkozunk. ■

hogy egy előadás nem a premier napján lesz tökéletes, hanem attól, hogy folyamatosan alakítjuk magunkat, és vele együtt a szerepünket is.

Senki nem mondhatja esetünkben, hogy a színészet nem sport, mert ha egy musicalben szerepelnek az emberek, rájönnek, hogy a félórás erőnléti edzések a próbák előtt és a darab alatti futkosások is nagyon megterheltek. Néhány kulisszatitkot is eláru-

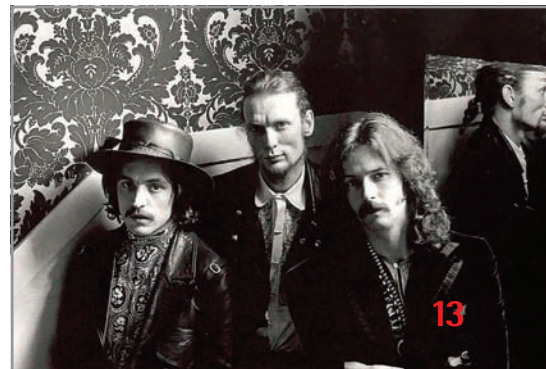
Tejszínház a rocktörténet Kezdetben vala a Cream...

Könnyűzenei sorozatában iskolaujságunk a Cream zenekart választotta következő témájaként. Összefoglalónk a zenekar történetéről, tagjairól és zenéjéről szól, hiszen érdemes egy legendát alaposan körüljárni. A Cream három tagból állt, akik nem kisebb zenészek, mint Ginger Baker dobos, Jack Bruce basszusgitáros és Eric Clapton gitáros. Zenéjük hangzását a blues, a popzene és a pszichedelikus rock sajátos ötvözése jellemezte. A későbbi híres zenekarok közül a legtöbbnek ők voltak a példaképeik. Nézzük: vajon miért?

A teljes történet átéléséhez repülünk vissza gondolatban a '60-as évek elejére, amikor is a The Yardbirdsben és a John Mayall & the Bluesbreakersben is játszó Eric Clapton már országos hírnévre tett szert, de egy új zenekar alapításában gondolkodott a Graham Bond Organization vezetőjével, Ginger Bakerrel. Clapton akkor ismerte meg Bruce-t, amikor az 1966 márciusában egy ideig a Bluesbreakers tagja volt. Clapton azonban nem tudott Baker és Bruce korábbi összetűzéseiről a GBO-ban. Bár kitűnő dzsesszzenészek voltak, és tisztelték egymás tehetségét, az együttes túl szűknek bizonyult kettejük számára. Viharos kapcsolataukhoz hozzátartozott a színpadi verekedés és egymás hangszereinek tönkretétele is. Miután Baker kirúgta Bruce-t, az továbbra is eljárt a GBO koncertjeire – egészen addig, amíg Baker meg nem fenyegette, hogy leszúrja. Ennek ellenére sikerült rendezni kapcsolatukat az új együttes érdekében, melyben a munkát Baker olyannak képzelte el, hogy minden tag részt vesz a zeneszerzésben és a zenevezetésben. Az együttes neve Cream lett, mivel Baker, Bruce

A heavy metált a Creamtől eredeztetik. Valójában ez a zenekar minden olyan muzsika őse, amely a szolisztikus gitárok hangzására épül

A CIKK FOTÓI: INTERNET

és Clapton már akkor a brit dzsessz és blues „krémjének” számított. Nem sokkal megalakulása után a Cream meghívást kapott az 1966 júliusában megrendezett windsori fesztiválra. Mivel kevés saját szerzeményük volt, ismert bluesdalok feldolgozásait játszották, és rögtön megnyerték a közönség és a kritikusok bizalmát. Októberben egy ismeretlen fiatal amerikai gitáros, Jimi Hendrix volt egyik koncertjük vendége. Hendrix megszállott Clapton-rajongó volt, és mindenáron szeretett volna vele játszani.

Különös kotyvalék

Ha a megjelent lemezek történetét nézzük, szerencsére nemcsak száraz évszámokat és címeket érdemes említeni, néhány érdekességet is összegyűjthetünk az adott lemezekről. A Cream bemutatkozó lemeze 1966-ban jelent meg Fresh Cream címmel, amelyre jórészt régebbi bluesdalok feldolgozásai kerültek fel. Az albumot Baker Toad című szerzeménye zárja, amely az egyik legkorábbi dobszóló a rockzene történetében. A Fresh Cream 2003-ban a Rolling Stone magazin Minden idők 500 legjobb albumának listáján a 101. helyre került.

Az 1967-ben megjelent Disraeli Gearst a Cream meghatározó albumának tartják, mert sikeresen ötvözte a brit pszichedelikus rockot az amerikai blueszal. Ez volt az együttes első albuma, melyen a tagok saját szerzeményei voltak.

1968-ban jelent meg a Cream harmadik albuma, a dupla Wheels of Fire, mely az amerikai listák élére került. Az albumon az együttes kissé

2005-ben hét koncert erejéig élvezhette a londoni és New York-i közönség a három zseni játékát

A dalszövegíró verseny folytatódik. Ezúttal – természetesen – a Cream együttes White Room című klasszikusát ajánljuk feldolgozásra. A szöveg két kattintással elérhető, hallgatásra nemcsak a stúdióverziót, de az 1968-as búcsúkoncertet és a 2005-ös újra együttzenélést is ajánljuk. Ne feledjék: fődíj a 2014. évi szárszói tábor!

eltávolodott a bluesos gyökerektől egy félig-meddig progresszív hangzás irányába, amit különleges ütemek és nagyzenekari hangszerek használata jellemez. Ez az album kapott a világon először platinalemez minősítést, ami sokat elárul a zenekar kvalitásairól.

Elválás a keresztúton

Minden jónak vége van egyszer, ahogy azt a mondás is tartja. Nem volt ez másként a Cream esetében sem. A zenekar sajnos elég rövidéletű volt, hiszen 1969-ben fel is oszlott, és a feloszlás után megjelent még egy utolsó lemezük Goodbye címmel, amely jól mutatja, hogy ez nem csak valami reklámfogás volt.

Valóban lezárult egy korszak, a Cream korszaka. A feloszlás okai a mai napig sem teljesen ismertek, de az újságok szerint mind a három zenész inkább a szólókarrierjére akart koncentrálni. A kilencvenes évek elején, aztán 2005-ben valami oknál fogva ismét összeálltak egy rövid időre, de ez is csak néhány koncert erejéig tartott.

A Cream zenéje belőlünk nem kimondott érzéseket vált ki, inkább egy meggyőződést. Tudatosul bennünk, hogy egy ekkora horderejű, ám mégis rövid pályát csak olyan emberek futtathatnak be, akik zenélésre születtek. Baker, Bruce és Clapton akkor is örökre a rockzene krémjének számíthatnak, ha Cream nem is lesz többé.

BALI ZSOLT – NAGY JAKAB – VARGA ANDRÁS

A 21. század mitikus hőse: James Bond

Egy figura – és ami mögötte van

Nevem Bond, James Bond. Ki ne ismerné ezt a mondatot? De ki is az a James Bond? Kezdjük talán először ezzel! A filmvásznak hőseinek, női szívek bálványának történetét és legújabb kalandjait volt diákunk, SZÉDELI JÓZSEF mutatja be.

James Bond figurája 1952-ben született, Ian Fleming brit író teremtette meg. Fleming 1964-es halála után több író vette át a helyét, többek között John Pearson, Christopher Wood.

Milyen figura lett Bond? Bondot leginkább egy jól öltözött, nőfaló, összetett személyiségnek láthatjuk: hol tökéletes úriember, pókerarcú nyugalommal, hol arrogáns és provokatív alak, akinek fegyver van a kezében. De ha jobban utánanézzünk, akkor megértjük furcsa szemé-

lyiségének mozgatórugóit: kiderül, hogy korán árvaságra jutott, szülei autóbalesetben haltak meg. Később Cambridge-ben tanult, majd a Brit Királyi Haditengerészetnél szolgált, s valamikor ezt követően vált belőle kém. Az anyanyelve mellett németül és franciául beszél, illetve a filmekben néha más nyelveken is megszólal. A regényben erős dohányos, a filmekben idővel egyre ritkábban gyújt rá. Kedveli a szerencsejátékot, valamint mértékkel az alkoholt.

A siker hozzávalói

Kik azok, akik Bondot segítik, terelik útját? Főnöke, M. a titkosszolgálat igazgatója, aki a különböző küldetésekre küldi Bondot, gyakran a miniszterelnök vagy a hadügyminiszter közvetlen utasítására. Nem egyszer vitázik, vagy kerül ellentétbe Bonddal egy ügy megoldásának eljárása kapcsán, de alapvetően kedveli Bondot, már csak a hatékonysága miatt is. M-et alakította Bernard Lee 1962-től 1979-ig tizenegy filmen keresztül, egy film kihagyás után, M szerepét Robert Brown vette át, aki 1983-tól 1989-ig négy filmben volt látható. A legutóbbi M-ünket egy nő, Judy Dench alakította 1995-től 2012-ig. Ez az ellentét és mégis egyfajta „anyai” szeretet Bond iránt leginkább Daniel Craig Bondjával kapcsolatban érződik. Erre a későbbiekben visszatérek majd. A szuperkém segít még Q – ő Bond kutyüellátója. Az első filmben Peter Burton alakította, majd egészen 1963-tól 1999-ig Desmond Llewelyn.

Miss Money Penny M titkárnője, aki gyakran flörtöl Bonddal, és ez sokszor nem is marad viszonzatlan, bár a vonzalmuk megmarad a szavak szintjén. Legelsőként, azaz 1962-től 85-ig Lois Maxwell játszotta ezt a szerepet, de játszott már Caroline Bliss, Samantha Bond és most ezt a szerepet Naomie Harris kapta meg.

James Bondot Daniel Craigig bezárólag összesen hat színész alakította a „hivatalos” (Broccoli-Saltzman) sorozatban, és mára már hagyománnyá vált, hogy Bondot csak a brit koronához tartozó színész játszhatja el.

A mítoszt Sir Sean Connery (skót) teremtette, aki hat alkalommal mutatkozott a szuperhős szerepében a filmvászonon, eközben egyszer George Lazenby (ausztrál) váltotta fel. Ezután következett hétszer Roger Moore (angol), majd pedig két alkalommal Timothy Dalton (walesi) bújhatott a titkos ügynök szerepébe. Pierce Brosnan (ír) négyszer játszhatta őfelsége titkos ügynökét, és immár harmadszorra kapta a szerepet Daniel Craig (angol).

Miért is vonzza az embert annyira Bond? Erre egyszerű a válasz: gyönyörű nők, hihetetlenül szép Aston Martin és veszély. Hisz Bondnak egy küldetése van: megmenteni a világot, és ezt olyan lazán csinálja, hogy mi, férfiak is erre vágyunk azért titkon, bizony mi is belebújnánk őfelsége titkos ügynökének a szerepébe. Ő megteheti azt, amit egy átlagember nem. Neki konkrétan egyre van engedélye, a gyilkolásra. Ez az átlagos emberi normákra túlmegy, és a hős így olyan extrém helyzetben van, hogy ezzel máris vonzó karaktert kapunk. A nők úgy látják, mint vadító férfit, aki mindig elegáns, gáláns, kedves, és közben ott lapul mögötte a halálos veszély.

Vissza a gyökerekhez

De nézzük az aktuális idolt: vizsgáljuk meg Daneil Craiget, milyen is Bondnak! Idáig a Bond-történeteink sosem kapcsolódtak össze, az író, forgatókönyvíró egy-egy új, önálló történetet tárt elénk. Érzelmek nem voltak Bondban, hisz a szeretteinket egy ilyen szakmában könnyen el-

HA EGY KÉM KÉPZELETE BEINDUL...

Ian Fleming, a Bond-történetek írója sok mindent maga is megtapasztalt abból, amit később főhősének sorsába komponált. Vagyonságos angol családból származott, ahol az úri modort, a jó ízlést és a luxust is megtapasztalhatta, lázadó természet lévén viszont a család közgazdasági jellegű elkötelezettségével szemben kalandosabb életre vágyott. Kaland pedig akadt bőven a választott polgári foglalkozás, az újságíróskodás izgalma előtt vagy mellett is: Fleming először a tengerészet kémelhárításánál kapott állást, majd a második világháborúban kémként dolgozott. És már körvonalazódik is Bond élettörténete... Az író a tengerésznél Goldfrey admirális alakjában például M előképét láthatta, de itt ismerkedett meg Moneyppenny karakterével is, az anekdoták szerint a titkárnő csodálatra méltóan tudta a kalapokat célba juttatni a szoba másik sarkában lévő fogásra. Fleming is nagy nőcsábász hírében állt, a boldogságot mégis élete nagy szerelme mellett találta meg, aki először egy lordhoz ment feleségül, majd hibáját belátva Fleminget választotta. A nászútról már a Casino Royal tervével tért haza az író, és jamaicai birtokán (a neve Goldeneye volt) elkészült az első 007-es történet, melyet sorban követtek az újabb regények és novellák. Egy ornitológiai szakmunka borítóján látta meg Fleming a nevet: James Bond, a biológussal később személyesen is találkozott.

„Olyan kémtörténetet készülok írni, amely az összes többi kémhistóriát letörli a palettáról.”

– Ian Fleming –

Hazánkban a legnépszerűbb Bond Roger Moore volt, napjainkban Daniel Craig néz velünk farkasszemet

veszithetjük. Bondot mindig elegáns öltönyben, szmokingban láthattuk, és mindig parancsot teljesítve járt el. Nos, Craig első filmjében ez a minta már felborul, és egy teljesen új karaktert kapunk. Az első filmjében, azaz a Casino Royale-ban kiderül, hogy egy önpusztító alkoholfüggő, aki a saját főnökének M-nek a házába is képes betörni, és nem ismer szabályokat. Szerelmes lesz, és szerelmének elvesztése után bosszúhadjáratot folytat. Így második filmje, a Quantum csendje ott folytatódik, ahol abbahagytuk az előzőt. Ez is tehát egy újítás a Bond-filmek történetében, ahol eddig nem volt folytatás a két film között. Utalások lehetnek, de konkrét folytatás nem. A filmben végleg leszámol szíve hölgyének a gyilkosaival, és a pokoljárás után végre egy megtisztult Bondot láthatunk. Majd a vadonatúj Skyfall című filmet nézve megnyugodhatunk: a készítő az eredeti Bondig nyúlunk vissza. Tehát vannak csajok, a filmbe visszatér Miss Moneyppenny, Q is újra feltűnik most már, ezúttal Ben Whishaw alakítja. A film címe ugye Skyfall... magyar fordítás nincs rá, de ha nagyon akarjuk, akkor égszakadásnak tudnánk fordítani. Ahogy Roger Moore is mondta, ez minden idők egyik legjobb Bond-filmje. És a két nem rossz, de nem is átütő sikerű filmje után egy igazán jó Bond-alakítást nyújt nekünk Daniel Craig. A karakterek szerethetőek, jól kiválasztott a színészi gárda, és érződik a generációs különbség, ahogy mondják: „Ez a fiatalok terepe.” Hisz Bond már nem mai gyerek.

Katarzis a klisék után

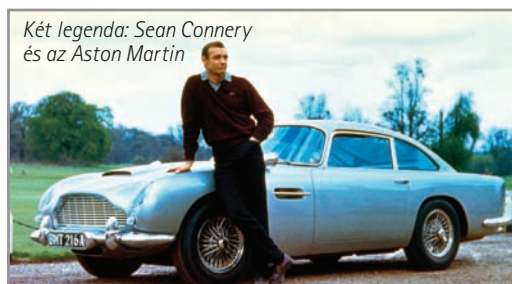
A történet persze sok paneljában hasonlít a korábbi világmegmentős klisékhez. Most éppen elrabolják az MI6-listát, melyen rajta vannak az ügynökök nevei és az inkognitójuk, ami igazán veszélyes, ha rossz kezekbe kerül. Bondot saját társa, Miss Moneyppenny lövi le véletlenül az akció során, így a lista eltűnik, Bondot hivatalosan halottnak nyilvánítják. Miután az MI6 volt ügynöke megtámadja a központot, Bond három hónap után visszatér, teszteken kell átmennie, melyeken megbukik, de M mégis engedi őt szolgálatba állni. A fő gonoszunk most Raoul

Silva, akit Javier Bardem játszik. Megalomániás, zseniális örült, aki meg van győződve arról, hogy M elárulta, ezért bosszút akar állni (a szuperfőfin talán a legnagyobb bosszúállás a homoerotikus jelenet?). A film annyira visszanyúl a gyökerekhez, hogy előkerül az az Aston Martin DB5-ös, melyet még Sean Connery használt.

A történet gyökereit idézi a cím is: Skyfall nem más, mint szülőhelye és lakhelye volt Jamesnek, mielőtt szüleit elvesztette: egy gyönyörű hely Skóciában. A film vége hatalmas katarzis, a gonoszt megöli Bond, a világot megmenti, ám közben veszít, ugyanis főnöke, M nem éli túl az akciót. Bevallom, még én is könnyeztem, ahogy Craig karjaiban meghalt Judy Dench. Ebben a filmben érezhető leginkább az, hogy M kedveli Bondot, és ez fordítva is igaz. A történet nem nagy durranás, be kell vallanom. A véghezvitt projekt és a végeredmény annál inkább lenyűgözött. Egy fantasztikus filmet kapunk Craigtól, egy igazán eredeti, izgalmas kémfilmet, amely ráadásul tele van humorral. Felidézhetném például azt a jelenetet, amikor Q-val beszélget a múzeumban. Miss Moneyppenny visszatérése is felüdülés volt a néző számára: végre egy nő, akit Bond nem kap meg! M halála sajnálatos, de a történetben szükséges volt, hisz már egy idős hölgyről van szó, akit nyugdíjazni akartak. Ám ezzel elkerülte a megalázó leváltást, és úgy halt meg a filmben, ahogy azt „elvártuk”, és nem holmi nyugdíjazáson ment keresztül. Ezzel így felemeltük Judy Dench-et mint M-et, számomra a legszerethetőbb színész volt, olyan nagymamás...

És még egy hozzávaló a sikerhez: Adele gyönyörű melankolikus zenét írt, mely illik a filmhez. Adele olyan művészek mögé állt be, mint Tom Jones, Paul McCartney, Louis Armstrong, Tina Turner és Madonna. A zene is már hangsúlyozza, hogy ez a vég. Elvehetjük a nevét, a számát ismerhetjük, de hogy valójában mi van ügynökünk szívében, sosem tudhatjuk meg. Szakmailag a film jól kidolgozott, a vágások élvezhetőek, az akciójelenetek jól kidolgozottak. A történet átlagosságát feledtetve mégis egy fantasztikus filmet tudott a stáb varázsolni nekünk.

A híresztelésekkel ellentétben, a rajongók öröme két év múlva ismét Bond szerepben láthatjuk Daniel Craiget, hiszen a Sony már dolgozik is a 24. Bond-film forgatókönyvén. Q és Miss Moneyppenny is aláért, így őket is láthatjuk majd. ■

Két legenda: Sean Connery és az Aston Martin

Iskolánkban 1993 szeptemberében vette kezdetét a nyolc évfolyamos gimnáziumi képzés. Az azóta eltelt húsz év alatt ez az osztálytípus szinte mindig iskolánk legjellegzetesebb vonását jelentette. Az elkövetkező sorokban néhány példán keresztül SZELŐCZEI DÁVID mutatja be a két évtizede elkezdődött – joggal nevezhetjük így – sikertörténetet.

A nyolc évfolyamos képzés bevezetésének gondolata először 1990-ben került szóba az akkor még csak három éve működő gimnáziumban. Az iskola akkori vezetői már a következő évben kidolgoztak egy programot két szomszédos Általános Iskola közösen (József Attila Általános Iskola, illetve az akkori Ságvári Endre Általános Iskola), melynek célja a tehetséges gyerekek nyolc évig tartó gimnáziumi oktatása volt. A terveknek gátat vetett a rendszerváltás utáni politikai zűrzavar, amely miatt a két általános iskola visszalépett. A tantestület viszont úgy határozott, hogy folytatja a vállalkozást oly módon, hogy átveszi egy másik, már sikerrel működő intézmény nyolc évfolyamos programját. Alapos vizsgálódás után a választás az Eötvös Loránd Tudományegyetem Radnóti Miklós Gyakorló Gimnáziumára esett, így az iskola adaptálta a „radnóti programot”. 1993-tól elindult a kisgimnazista osztályok oktatása, az első kísérleti osztályfőnökséget Muraközy Gáborné matek szakos tanárnő kapta.

Hamarosan bebizonyosodott, hogy az új vállalkozás sikerrel járt. Az iskolánk iránti érdeklődés nagymértékben nőtt, a tízéves diákok körében hatszoros volt a túljelentkezés. Az 1996/97-es tanévben a gimnázium tanulmányi átlaga 4,21 volt, de ha csak a nyolc évfolyamos képzést nézzük, ez a szám elérte a 4,44-et (!). A legjobb „nyolcasok” érettségi átlaga még ezt is messze felülmúlta: 4,52–4,75! Mindenképpen figyelemre méltó, hogy 2001 óta kizárólag ebből az osztálytípusból kerültek ki Bárdos-díjas és a legjobb versenyeredményért jutalmazott diákjaink.

Egy Bárdos-díj két fő részére

Móser Ádám és Móser Tamás az első nyolcosztályos gimnáziumi osztály tanulói voltak. Számtalan hangszeren játszottak kitűnően, aktívan részt vettek az iskola közösségi életében. Fellépőként jelen voltak szinte az összes megemlékezésen, ünnepi műsoron, diákprogramon, és oszlopos tagjai voltak az akkor országos versenyeken is kitüntetett énekkarnak. Az iskola történetében egyedülálló módon az ikertestvérek ketten együtt kapták meg az egyéni Bárdos-díjat. Tanulmányaikat mindketten az ELTE magyar szakán folytatták, Tamás az iskolai tanítási gyakorlatát itt,

Húsz éve kezdődött...

Nyolcosztályos képzés egyedül nálunk a megyeszékhelyen!

A nyolcosztályos közösségek valósággal ontották a csodaszép hangú énekkarokat, akik abban az időben messze földre elvitték a Bárdos jó híret
FOTÓK: NAGY TAMÁS (2004)

a Bárdosban végezte, többen tanárként is megismerhettük.

Nyolcéves sikertörténet

A 2002-ben ballagó osztály az itt töltött nyolc év alatt rengeteg értéket teremtett, sikereket, hírnevet hoztak a Bárdosnak. Az iskolaújság országos elismertségű lett a szerkesztőik keze alatt, versenyeredményeiket azóta is irigyeljük, emlékezetes műsorokat szerkesztettek, a városban közkézen forgó filmet forgattak a kommunizmus áldozatainak emlékére. A Csordás Tiborné tanárnő által elkezdett osztályfőnöki munkát Nagy Tamás tanár úr folytatta hatalmas erőbedobással. Az osztály tagjai közül sokan követendő példák lehetnek, Mezei Tamás a mai napig segíti a nagyobb iskolai kiadványok elkészülését, Tóth Annamária tanulmányi téren nyújt példát a mai bárdosos diákoknak, közösségi Bárdos-díjuk minden bárdosos osztály számára inspiráció. Kónya Dóra tanárnővel, az osztály egykori diákjával angolórán is találkozhattunk.

A tudományos diákkör alapítása

Zsombolyay Péter és Papp Márton szintén kiemelkedő képességű nyolcosztályos gimnazisták voltak. Nevükhöz fűződik a Trefort-diákkör alapítása 2002 októberében. A diákkör célja az volt, hogy az érdeklődő tanulók előadásai keretén belül megoszthassák diáktársaikkal tapasztalataikat, kibővíthessék saját ismereteiket. A diákkör tagjai többször is múzeumokba látogattak, és rendszeresen szerveztek diákkonferenciákat, amelyen színvonalas előadásokat hallgathattak meg az érdeklődő tanárok és diákok. 2006-ban Zsombolyay Péter és Papp Márton is jelölt lett a Bárdos-díjra, a díjazott végül az utóbbi diák lett. Ezenkívül a kisgimnazista évek alatt Csordás Tiborné tanárnő, a nagygimnazista időszakban Nagy Tamás tanár úr által vezetett osztályuk is közösségi Bárdos-díjat kapott, amelyben a két fiúnak fontos szerepe volt.

A 2004-es, egymást felülmúló a és b osztály eminensei (Meleg, Gábor, Skalec Orsolya és Honvéd Dániel) egy csapatban egy törvényes

Padtévé, Turmix-rádió, Filmmaraton Minden tekintetben az egyik legkiemelkedőbb közösség volt a gimnázium történetében az először Csóti Jenő tanár úr, majd Reiner Zsolt-né tanárnő által vezetett nyolc évfolyamos osztály. Tagjai 1996-ban kerültek ide, és az itt töltött nyolc év alatt rengeteg új dologgal színesítették az iskolai életet. Ennek az osztálynak köszönhetjük például a Padtévé tíz éven keresztül működését. De a Turmix-rádió és az első Filmmaraton is az ő agyuk szüleménye. Bármilyen műsorban, bármikor felléptek, amikor a szükség úgy kívánta. Többször saját maguk által készített műsorokat tartottak, akár március 15-én, akár a holokauszt emlékére. De az első retro party is az ő nevükhöz fűződik. 2004-es távozásukkor megkapták a jól megérdemelt közösségi Bárdos-díjat. Ezenkívül az osztály vezéregyénisége, a sokoldalú és mindig tetre kész Meleg Gábor egyéni Bárdos-díjat is kapott.

A tanulmányi eredményeken túl...

Sikeres osztályok, kiváló és sokoldalú tanulók sora töltött el nyolc éveket a gimnázium falai között. Ezeknek az éveknél kétségtelül hatalmas közösségformáló szerepük is van. Zárásként Meleg Gábor sorait idézném, aki így vallott bárdosos éveiről: „Nyolc év... Mit is jelentett? Végtelenséget, időtlenséget. Tartást. Kitartást! Olyan folyamatot, amelyben mindenre volt idő, még gyerekek lenni is! Meg kisgimnazistának és nagygimnazistának lenni is! Még ma is az origót jelenti. Olyan véget nem érő elköteleződést. Mint a régen volt szerelmek, akik egy kicsit mindig bennünk vannak. Na, tessék, ahogy írom ezeket a sorokat, máris mosolygok! Kell ennél több?”

